

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2013. szeptember

Adventszemle

Egy elrabolt
serdülőkor naplója

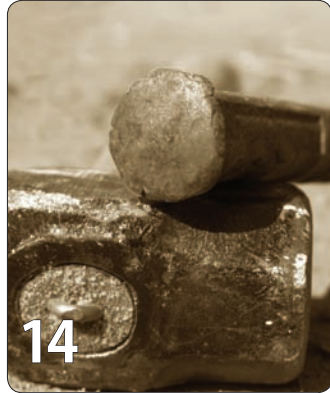
Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

8

14

20

28

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

Kegyelem és börtön

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények
- Eseménynaptár

8 Alapcikk

A Curierul Adventist szerkesztősége

Egy elrabortt serdülökör naplója

11 Ismerjük meg adventista családunkat

- A Râmnicu Vâlcea-i hetednapl adventista gyülekezet
- Fehéroroszország

12 Adventista Teológiai Intézet

Roxana Paraschiv

Az egyetem küldetése (II)

13 7 példázat titkai

Mezei Áron

Az Isten országáról szóló példázatok – 1.

14 Teológia

Beniamin Sisu

Talion-törvény vagy Krisztus törvénye?

16 Advent családunk

Vlad Răzvan Baciu

Észtország – Advent világosság a hosszú éjszakák országában

18 Lelki élet

Dănuț Bursuc

A mi élő Istenünk!

20 Ifjúság

Laura Ștețco

A zsenialitásnak vannak mellékhatásai

22 Helyi adventtörténelem

Aurel Pițurlea

Advent világosság a slăvești-i kerületben

24 Jelenkori történelem

Gheorghe Modoran

Felekezeti megbízottak

26 Missziónapló

Corina Pelin

A beteljesülés útja

28 Bibliai prófécia

Laurențiu Moț

A mennyei és a földi háború

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Braille-ábécé

31 Szívtől szívnek

Ștefan Tomoiagă

Páratlan kitüntetés

2013. szeptember. A Romániai Hetednapl Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georget Pirlitu, Szász Ernő, Ștefan Tomoiagă, Különleges munkatársak Romica Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Bartha Sándor, Papp Andrea, Szerkesztette Mezei Áron Tördelés Szöcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Kegyelem és börtön

Halálos betegségben szenvedő kislány ágyánál állva tették fel nekem a szívszaggató kérdést. Valahogy így hangzott: „Lelkész testvér, ön már gyerekkorom óta ismer és tudja, hogyan éltem az életemet. Mit vétettem, hogy ilyen szenvedést kell átélnem?”

Ritkán éreztem ilyen tehetetlennek magam az életben. Először azt hittem, hogy nem is létezik válasz erre a kérdésre. De a kislány rám szegezte a tekintetét. Választ várt. Én is szerettem volna tudni a választ, számos más emberhez hasonlóan. Talán az alábbi bibliaiszöveg választ ad erre a kérdésre.

„*Minekutána pedig János tömlöcbe vettetett, elméne Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának evangéliomát*” (Mk 1:14).

Nincs a Szentírásban szöveg, amely ennyi drámát tömörítene ilyen kevés szóban. A „János” nevében épp olyan drámaiság van, mint a beteg kislány kérdésében. Ezt a nevet a bibliai időkben így írták: „Johanaan”, azaz, „Kegyellemmel teljes az Úr”. Ha újraolvassuk a szöveget és a „János” nevet behelyettesítjük a „Kegyellemmel teljes az Úr” kijelentéssel, akkor a következő ellentmondást kapjuk: *Minekutána pedig „Kegyellemmel teljes az Úr” tömlöcbe vettetett... Lelki feszültséget, paradoxont alkot a „kegyelem” és a „tömlöc” kifejezés, ám ez egy ragyogással teli feszültség. Hogyan?*

Kegyellemmel teljes volt az Úr, amikor János, az ember tömlöcbe került. Két üzenet is közvetíti e kifejezések társítását. Elsősorban a kegyelem jelenléte nyugalmat, kényelmet, sikeres karriert, a szenvedések és betegségek hiányát jelenti; másodsorban pedig, a nehézségek és szenvedés jelenléte egy hívő ember életében nem jelenti a kegyelem és az áldások hiányát. Már régóta ismerjük ezeket a tanításokat, ám még mindig nem birtokoljuk, nem uraljuk. Kísértve vagyunk azt hinni, hogy a kegyelem felment a nehézségek, betegségek, szenvedés alól, és néha azt állítjuk, hogy zaklatott életünk a kegyelem hiányának a következménye.

A **KEGYELEM** megbocsátást, megváltozott életet, új gondolkodást, friss, minőségi jellemet jelent. A belső változás nem rokon értelmű a külső, környezeti, az életkörülmények változásaival. Lehetsz kegyellemmel teljes, miközben bilincsek vannak a kezeden, lehetsz beteg és megvetett, de a kegyelem akkor is jelen van az

életedben. Jánost bebörtönözték, és ott a tömlöc sötétségében hűséges maradt, mivel a kegyellemmel teljes Úr ott volt mellette a cellában.

Azt mondják, hogy János hideg és nyirkos börtöncellája „Maher” várának alagsorában volt. Ez a kastély „Diadém” néven vált híressé, mivel egy koronához hasonlított, amely a Holt-tenger mellékén egy sziklára volt építve. „Fekete Torony”-ként is emlegették. Itt, e zord helyen kínozták meg Jánost. Faragatlan katonák, idegen zsoldosok, Heródes udvaroncái vették körül. A hitetlen és lelketlen nép látványosságként bámult a rácsok mögött sínylődő profétára.

A keleti börtönökben sok volt az erőszakosság. Jézus szerint Jánossal is így jártak el: „azt művelék vele, amit akarának” (Mt 17:12). Kínózták, gúnyolták és durván bántak vele. Az egyik leggyakoribb meggyalázás az volt, hogy a foglyot időnként kivitték a féktelen tömeg elé, hogy szabadon gyalázzák és gúnyolják. Ezt tették a filiszteusok Sámsonnal is. És még ilyen körülmények közepette is Jánossal volt a kegyelem?

Bebörtönzése és elszigeteltsége, vesztesége és szenvedései ellenére János mégis megmaradt a kegyelemben. Szerencsétlen állapotában Jézus kegyelmét fedezte fel. Az Istenhez hű személyek a nehézségben mindig felfedezik a kegyelem gazdagságát. Nemcsak a nagy rendezvényeken, hanem a kis szobában, a betegágyon is felfedezhető Isten kegyelme. A próba és a szenvedés nem a kegyelem hiányát jelenti. Még a nyilvánvaló igazságtalanságban, de még a megaláztatásban és veszteségben is jelen lehet a kegyelem. A keresztény ember életének minden eseményében fedezze fel a kegyelem kitöltését. „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van...” (Róm 8:28). ■

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Az érettségi vizsgán 95,5%-os eredményt értek el a craiovai Adventista Líceum végzősei .....

Egy újabb iskolai év zárult, és a craiovai Adventista Líceum végzőseinek egy újabb nemzedéke lépett az élet egy másik szakaszába. Jóformán le sem nyugodtak a záróünnepség izgalmai, szinte azonnal elkezdődött az érettségi vizsga. Először voltak a képességvizsgák, majd a három írásbeli. A diákok és tanáraik hosszú időn keresztül készültek erre a megmérettetésre, ám nem lehetett véka alá rejteni az „Elena Cuza” Nemzeti Kollégiumban megejtett érettségi vizsgalmait.

Az ideai eredmények is igazolták az elmúlt évek fejlődő tendenciáját. Az

idén a vizsgázó diákok 95,5%-a érettségizett sikeresen, így tanintézményünk a 4. helyet foglalta el megyei szinten,

míg 2012-ben az 5. helyezést értük el. A két osztály 44 végzőse közül 16-on kaptak 10-est, így elérték a 9,97-es átlagot. A teológiai osztály két diákja nem érte el az átmenő jegyet, a matematika-informatika szak pedig 100%-osan teljesített.

A csapatmunka, a lelki motiváció és a felkészülés még egyszer bizonyította értékét és hatékonyságát. Nem marad más hátra, mint dicsőíteni Istent csodadolgaiért, és azért, hogy felmagasztaltatott az Ő neve.

Prof. Dr. Constantin Popescu, igazgató

Ruandai missziómunkán az Adventista Teológiai Intézet hallgatói .....

Július 1. és 22. között Gheorghe Modoran tanár vezetésével az Adventista Teológiai Intézet kilenc hallgatója sorozatos bibliaórákat tartott Ruandában. Az ország fővárosa, Kigali volt a bibliai témájú előadások helyszíne. Itt szállásolták el a diákokat is. Az alábbiakban közöljük néhány diák nyilatkozatát:

„Habár azzal a gondolattal utaztam el Romániából, hogy azoknak az embereknek az evangéliumot fogom hirdetni, ott azt tapasztaltam, hogy ők nagyon sokat tudnak Istenről. Ráadásul, egyszerű életmódjuk segít nekik abban, hogy azonnali választ adjanak a mennyei hívásra. Azt hiszem, hogy mi, akik ismerettel és javakkal rendelkezünk, még nem vagyunk készen az Ő eljövetelére. Ez az új felfedezés nagyon meghatott és elgondolkodtatott.” – Romina Rotaru.

„Sose gondoltam volna, hogy ilyen tapasztalatban lesz részem... Nagyon lelkesek azok az emberek. Mellette akarnak lenni, beszélni akarnak hozzád, meg akarnak érinteni. Kezdetben azon gondolkodtam, hogy Isten miért választott engem, hogy 600 ember előtt

mutassam be Igéjét, hiszen még nagyon sokat kell fejlődnöm például az angol nyelvtudásommal. Később értettem meg, hogy egyedül csak az Ő hatalma számít, amely képes megsegíteni.” *Elvis Dumitru.*

„Ruandában jelentős az adventista jelenlét (10 lakosra jut 1 adventista), ennek ellenére azonban nagyon hatások voltak az előadások. Legtöbb esetben szabadtéren, kertekben, sportpályákon, de még az utcán is tartottunk sorozatot. És minden helyen keresetséggel zárult az evangelizáció. Általában 25 és 100 személy közöttire tehető a megkereszteltek száma egy-egy ilyen alkalommal. S habár már húsz év telt el az országot sújtó népirtás óta, az a drámai esemény még mindig élénken él az emberek elméjében és lelkében. Több megható történetet hallottam arról az időszokról, ám láttuk Isten gyógyító hatalmát is.” – *Gheorghe Modoran egyetemi előadótanár.*

Az utóbbi években hagyományává vált a teológushallgatók missziós kampányokon való részvétele. 2004-től kezdődően az intézmény diákjai végeztek már missziómunkát Madagaszká-

ron, Kamerunban (2005), Ugandában (2006), Venezuelában (2007), Malajziában (2008), Nicaraguában (2009), a Fülöp-szigeteken (2010) és más országban is. Továbbá, 2009 óta a nyári szünidőben diákok egy csoportja könyvevangélista munkát végez Kanadában, a *Canada Youth Challenge* projekt keretén belül. E külmisziós programok mellett az ifjak részt vesznek számos hazai missziós projektben is.

Megjegyzendő, hogy nem csak a pasztorál teológia szak diákjai vesznek részt a missziómunkában, hanem az Adventista Teológiai Intézet más hallgatói is.

Forrás: Adventista Info, 642/2013. július 26.

■ VILÁGEGYHÁZ

A „Missziómunka a nagyvárosokban” kampány már az egész világra kiterjedt .....

New Yorkban már teljes gőzzel folynak az evangélizációs események, tevékenységek, eközben máris újabb tervek készülnek arra vonatkozóan, hogy más nagyvárost is bevonjanak ebbe a kampányba. Egyes helyeken már elkezdődött a munka, míg másutt a közeljövőben kerülnek alkalmazásra a missziós tervek.

„White testvérnő érthetően adta tudunkra, hogy mit kell tennünk a nagyvárosokért” – mondta Ted Wilson, a Hetednap Adventista Egyház elnöke. „Olyan emberekre van szükség, akik bemennek a nagyvárosokba és Jézus szeretetét mutatják be az embereknek.”

Egyházunk mind a 13 divíziója kijelölt területén egy nagyvárost (egy esetben akár többet is), ahol missziós tevékenységet folytat a következő időszakban. Íme, a divíziók által kijelölt városok jegyzéke:

	Divízió	Választott város	Lakosok száma (beleértve a nagyvárosi övezetet is)
1	Közép- és Kelet-Afrikai	Kinshasa, Kongó	12 millió
2	Euro-Ázsiai	Moszkva, Oroszország	11,5 millió
3	Inter-Európai	Genf, Svájc	1,2 millió
4	Inter-Amerikai	49 város	-----
5	Észak-Amerikai	New York, AEÁ	18,8 millió
6	Ázsiai – Csendes-óceáni	Tokió, Japán	35,6 millió
7	Dél-Amerikai	Buenos Aires, Argentína	12,8 millió
8	Dél-Afrikai – Indiai-óceáni	Luanda, Angola	7 millió
9	Dél – Csendes-óceáni	Sidney, Ausztrália	4,6 millió
10	Dél-Ázsiai – Csendes-óceáni	Manila, Fülöp-szigetek	11,8 millió
11	Transz-Európai	London, Nagy-Britannia	15 millió
12	Nyugat – Közép-Afrikai	Lagosz, Nigéria	8 millió
13	Dél-Ázsiai	Mumbai, India	17 millió

Megemlítjük, hogy Románia is részt vesz a „Misszió a nagyvárosokban” projektben. A tevékenységek és a missziómunka egyes helyeken már elkezdődött, vagy a közeljövőben kezdődik el. Íme, néhány város, amely részt vesz a programban: Bukarest, Craiova, Temesvár, Jászvásár, Kolozsvár, Brassó és más városok.

Egy pakisztáni adventistát életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték „kegyeletsértés” vádjával .....

Pakisztánban egy törvényszék életfogytiglani börtönbüntetésre ítélt egy adventista fiatalot, akit azzal vádoltak meg, hogy gyalázta Mohamed prófétát.

A 29 éves Sajjad Masihot bűnösnek találták, mert állítólag egy szélsőséges vallási csoport egyik tagjának kegyeletsértő, gyalázkodó telefonos üzeneteket küldött. Annak ellenére kimondták az ítéletet, hogy a feljelentő később visszavonta nyilatkozatát, és az ügyészek sem tudták bizonyítani a fiatalember bűnösségét.

Javed Sahotra, Masih ügyvédje, aki szintén adventista, azt nyilatkozta, hogy a bíró a szélsőséges vallási csoportosulások nyomásának engedve döntött.

Az Adventista Egyház Vallásszabadság Osztály igazgatója, John Graz elmondta: „Sajnos Masih esete nem egye-

dülálló és nem szokatlan. Pakisztánban a vallási kisebbségek tagjai állandó fenyegetettségben élnek, bármikor megvádolhatják őket kegyeletsértés, szentségtörés vádjával. És tudják, hogy nem számíthatnak igazságos ítéletre.”

A pakisztáni adventista unió elnöke, Michael Ditta szerint a törvény előírásait gyakran használják fel arra, hogy bosszút álljanak a keresztényeken és más vallási csoportosulások tagjain. Pakisztán lakosságának 96%-a muszlim, és csupán 2% vallja magát kereszténynek.

Masih elmondta, hogy a rendőrségen arra kényszerítették, „vallja be”, hogy ő küldte a telefonos üzeneteket. Ez után letartóztatták és így várta a perét. Letartóztatása után másfél évvel ítélték el életfogytiglani börtönbüntetésre

annak ellenére, hogy a feljelentő végül bevallotta, hogy nem kapott egyetlen gyalázkodó telefonos üzenetet sem.

Emellett Masih munkatársai is tanúsítják, hogy a telefonos üzenetek vélhető ideje alatt a fiatalember a munkahelyén tartózkodott. Masih ügyvédje, Sahotra azt tervezi, hogy fellebbez az ügyben.

Ezt az esetet az amerikai Maryland állambeli adventista egyház székhelyén is figyelemmel követi John Graz és a Vallási Okokból Üldözött Tagok Védelméért Bizottság több tagja. Szintén ez

a bizottság követi figyelemmel Antonio Monteiro, a Togóban bebörtönzött adventista testvérünk ügyét is.

„Szeretnénk tudatni mind a tagjainkkal, mind a politikai vezetőkkel, hogy

a Hetednapos Adventista Egyház kellő komolysággal kezeli ezeket az eseteket” – mondta Graz testvér.

Forrás: ANN, 2013. augusztus 21.

Felgyújtottak egy adventista imaházat Egyiptomban.....

Egyiptomban, Assiut városában augusztus 14-én szélsőséges tüntetők felgyújtották az adventista imaházat. Egyiptomi adventista vezetők hangsúlyozták, hogy az incidens nem egy széles politikai hadjárat része, hanem csupán egy kis szélsőséges csoport provokációja. A helyi önkormányzat meg-

ígérte, hogy anyagiakkal járul hozzá az épület helyreállításához.

A Kairótól 350 kilométerre fekvő Assiut városban tüntetők rohanták meg az imaházat. Az épület emeletén rejtőzködő lelkészt és feleségét nem találták meg, majd felgyújtották a házat. Őket a muzulmán szomszédok mentették ki a lángokból.

„Egy kis csoportról van szó, akik gonosz szándékkal érkeztek. Különböző az eset nem jellemző egész Egyiptomra és az egyiptomi népre” – jelentette ki Llewellyn Edwards, az Helyopolisban székelő Egyiptom-Szudán misszióterület elnöke. „Mi adventisták arra törekszünk, hogy szoros kapcsolataink legyenek az egyiptomiakkal, vallási hovatartozásuktól függetlenül. Az egyiptomiak többségét olyan emberek képviselik, mint ezek a muzulmán szomszédok, akik kimentették a lelkészt és feleségét a tűzből” – tette hozzá Edwards testvér.

Assiutban több keresztény templomot és az egyiptomi Bibliatársulat üzletét is támadás érte. A helyi kormányzók kijelentették, hogy megtérítik a tüntetések idején keletkezett károkat.

Egyiptomban egyházunknak két tanintézménye van: a Kairótól észak-keletre fekvő Nílus Unió Akadémia, és egy Adventista Iskola Zeitounban. Mindkét intézmény jó kapcsolatokat ápol a helyi közösségekkel.

Forrás: ANN, 2013. augusztus 15.

Az első adventista, mobiltelefonos bibliai játék.....

Megjelenése után az első 48 órában már 3000-en töltötték le az első iPhone és iPad készülékek számára készített adventista játékot.

A „Heroes” (Hősök) elnevezésű játék Ábrahám, Dávid, Eszter és más bibliai személyiségek élettörténetén alapszik. A felhasználók megismerhetik ezen személyek életének különböző eseményeit, leellenőrizhetik ismereteiket, válaszolva 60 másodperc alatt a lehető legtöbb kérdésre. Minden helyes

választ „mannával” jutalmaz a játék, amelyet aztán el lehet „adni” különböző segédeszközökért, amikor magasabb szintre jut a játékos.

A játék alkotója, Sam Neves szerint, ez az alkalmazás arra jó, hogy a játékosok minél több bibliai ismeretanyagot sajátítsanak el, és megismerkedjenek a bibliai személyiségek élettörténetével. „Rájöttem, hogy ha szeretnénk az új nemzedékbe belenevelni az azonoságtudatot, akkor meg kell mutatnunk

nekik, hogy kik az igazi hősök” – nyilatkozta Neves. „És mi lenne ennél jobb eszköz, mint egy olyan, amely nagyon népszerű és ismert a fiatalok körében.”

Sam Neves London déli részén, a wimbledoni adventista gyülekezet lelkésze. Azt vette észre, hogy az ifjak egyre inkább eltávolodnak a Bibliától. És a „Heroes” játék épp ezt szeretné megelőzni, hiszen a játékosok kénytelenek visszatérni a Szentíráshoz, hogy jobb pontozást érjenek el.

A játék főtervezője, Neil Ah-Wan állítása szerint abban reménykednek, hogy a játék iránt nem adventista személyek is érdeklődni fognak. „Ezzel nagyon jól felkelthetjük egy olyan személynek az érdeklődését is, aki egyáltalán nem vonzódik a Biblia vagy akár a kereszténység iránt” – mondta.

Neves testvér reményét fejezte ki, hogy ha a játékosok megismerkednek a bibliai hősök életével, akkor ők maguk is megváltoznak. „Célunk az, hogy az emberek fedezzék fel, hogyan válhatnak Jézus Krisztus, a Nagy Hős tanítványává.”

A „Heroes” játékot a Movinpixel, egy nagy-britanniai kis cég fejlesztette ki. Szintén ez a cég fejlesztette korábban az „Advent Hymnal” és az iWorship” alkalmazásokat is.

A „Heroes” játék ingyenesen letölthető az iTunes App Store honlapról. A részletekért látogassátok meg a movinpixel.com/heroesthegame honlapot.

Forrás: ANN, 2013. augusztus 15.

■ KÖZLEMÉNYEK

90 éve épült a bukaresti Labirint gyülekezet .....

Minden egyes évforduló egy vizsgatérés az időben, amikor emlékezünk

és megújítjuk a reménységünket. S mivel az idén lesz 90 éve, hogy felépült a bukaresti Labirint adventista gyülekezet, 2013. október 11. és 12. között egy ünnepi megemlékezés lesz megtartva, „*Labirint – hit, vágyakozás és reménység*” címmel, amikor is felidézzük e gyülekezet gazdag történelmét és befolyását a romániai Hetednapi Adventista Egyház fejlődésére nézve.

S hogy örömünk teljes legyen, meghívjuk mindazokat, akik lelkiileg, reménységgel a szívükben és Üdvözítőnk eljövetelét várva kötődnek a *Labirint* gyülekezetéhez.

Részletek a következő telefonszámon kaphatók: 0744-388046 (Leonida Ghioaldă – lelkész) vagy a 0745-265047 (Adrian Petre – segédlelkész) telefonszámokon.

■ ESEMÉNYNAPTÁR*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
október 7–13.	Felkészítő a KID programra	Méhkert	Elsa Cozzi, igazgató, Gyermekszolgálat Osztály, Inter-Európai Divízió
október 11–13.	„A jövő gyülekezet” osztályközi értekezlet	Arad „Salem”	Gustavo Squarzon, lelkész AEÁ, Daniel Chirileanu, Unió
október 15–16.	Az adventista iskolák lelkészeinek tanácskozása	Cernica	Bailey Gillespie, La Sierra Egyetem, AEÁ Mario Brito, Inter-Európai Divízió
október 19.	A fennállás 90 éves évfordulója	Popa Tatu gyülekezet, Bukarest	Popa Tatu gyülekezet
október 19.	Az ASI Románia találkozója	Marosvásárhely	Teodor Huțanu, elnök, Román Unió
november 16.	Évforduló: 100 éves a temesvári adventizmus	Temesvár	Teodor Huțanu, elnök, romániai Unió

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

Egy elrabolt serdülőkor naplója

„Nem mindig vagyunk vesztesek, amikor veszítünk.” (Camelia Cercel)

Ez egy különleges cikk. Általában kiadványunk lapjain olyan történeteket olvashatnak, amelyek különböző válsághelyzetek megoldását mutatják be. Szeretjük az örömteli végkifejleteket. Mások reménységéből mi is reményt mérítünk. Azonban nem minden élethelyzet végződik az általunk várt módon. A gondok nem mindig oldódnak meg. És nem talál minden betegség gyógyulásra. Azt gondolom, hogy ezek a szomorú történetek olyan leckére tanítanak bennünket, melyet másként nem tanulnánk meg. Olyan esetek is vannak, amikor úgy tűnik, hogy Isten nincs jelen. Mintha nem hallaná a fájdalom kiáltásait, mintha nem látná a patakzó könnyeket. A Szentírás különböző formákban mutatja be a menny hallgatását. Ábrahám, Jób, Dávid, Jézus, Pál mind olyan személyek, akik fenéig kiitták a szenvedés poharát, amely egy adott pillanatban látszólag teljesen értelmetlennek és értelmetlennek tűnt.

Úgy döntöttünk, hogy ebben a lapszámban egy szomorúan végződő történetet osztunk meg kedves olvasóinkkal. Sokan felismerhetik önmagukat Camelia válasz és gyógyulás nélkül hagyott élettapasztalatában, melyből olyan leckét tanulhatunk, amely segít új fényben látnunk a szenvedés kérdéskörét.

Camelia és a rák

Camelia Cercel 1997. február 15-én született a Dâmbovița megyei Pucioasa helységben. Élettel

teli kislány volt, mint bármely más gyerek. 2009 októberében a bal karjában jelentkező fájdalomról kezdett panaszkodni. A háziorvos a vizsgálat után kijelentette, hogy „nincs semmi baj, biztosan játszás közben megütötte magát.” A fájdalom azonban nem szűnt, és a kislányt Bukarestbe szállították további kivizsgálásokra. Itt állították fel a valós diagnózist, 4. stádiumban levő, tüdőáttétes csonttrák. Az orvos vélekedése szerint Camelia életéből körülbelül hat hónap maradt hátra. A pillanatnyi megoldást a betegség kiindulópontját képező bal kar eltávolítása jelentette. Mivel édesanyja Olaszországban dolgozott, a kislányt Bolognába szállították, az ilyen jellegű dagadtos megbetegedések területére szakosodott egyik kórházba. Hosszú, nehéz út következett. Egy és fél évig járt a bolognai kórházba kemoterápiás kezelésre és különböző sebészeti beavatkozások elvégzésére. Négyeszer műtötték a tüdejét, egyszer a karját. Ez utóbbi rendkívül összetett feladatnak bizonyult, mely során kiemelték a váll és a könyök közötti csontokat, és mesterséges csonttal helyettesítették azokat. Eleinte az orvosok reménykedtek. Az első beavatkozások után a gyógyulási jelei mutatkoztak. Annak ellenére, hogy a számos műtét és a kezelések kimerítették, Camelia rendkívüli derűlátással élte napjait. Mindvégig meggyőződéssel hitte, hogy ennek a kemény harcnak biztató eredményei lesznek. A kezelések 2011 novemberében értek véget. Camelia és édesanyja visszatértek az országba, hogy együtt, családi körben töltsék el a téli ünnepeket. Februárban újból Olaszországba utaztak, felülvizsgálatra. Kiderült, hogy sajnos a betegség gyorsan terjedt és majdnem az egész testét behálózta. Az utolsó kezeléssorozatra egy torinói kórházban került sor. Camelia legyengült szervezetére azonban semmilyen próbálkozás nem hatott, így az orvosok feladták a küzdelmet. Végül azt tanácsolták, hogy térjen haza, ahol az orvosok és a család együttes segítségével próbáljanak meg elviselhető körülményeket teremteni számára. „Camelia soha nem veszítette el a reményt és mindig hűségesen bízott Istenben. A lelkünket marcangoló hatalmas fájdalom ellenére szívünk nyugodt. Bár az Úr nyugalomra hívta ezt a csodálatos fiatal lányt, mi hisszük, hogy elnyeri az üdvösséget, mert annyira szerette Istent. Még a szenvedések halá-

los ágyán is hitt Őbenne és tudta, hogy Neki terve van vele” – mondta Camelia édesanyja.

Camelia 2012. július 21-én, 15 éves korában hunyt el.

Egy elrabolt serdülőkor naplója

Camelia úgy döntött, hogy szeretné naplóban megörökíteni a rákkal való fájdalmas küzdelmét. Ez nincs rendszerezve, sem megszerkesztve, egyszerűen adja vissza azt a szörnyű harcot, amelyet ez a serdülő átélt. A napló lapjain a legelőbb reménység a legmélyebb csalódással, a legszörnyűbb fájdalom a vihar előtti csenddel fonódik össze. Azok az elmékedések, amelyeket a szenvedés csalt elő egy 15 éves lány szívéből és gondolataiból, nekünk is hasznunkra lehetnek.

„Eldöntöttem, hogy naplót írok. Én *személyes pszichológusnak* neveztem el. Azt gondoltam, leírom emlékeimet és érzelmeimet, hogy ezeket néhány év múlva mások is olvashassák, azonban soha ne éljék át. Nem tudom, ha el tudnék-e viselni még egy percnyi fájdalmat. Nem hiszem... Ennek ellenére tudom, hogy még sokszor lesz részem benne, de remélem, hogy az öröm percei megakadályozzák, hogy a rossz eljuthasson hozzám. Egy óra múlva mennem kell. Nyugtalan vagyok, de nem mutatom. De valóban az vagyok. *Dear friend* (kedves barátom), várd további emlékeimet!”

2011. 11. 02.

„Kedves naplóm, ma nem tudtam visszafogni magam. A szörny megint felszínre tört bennem... Szerettem volna, ha ez nem történik meg. Végül sikerült békét kötnünk. Minden harc háborúhoz vezet. Minden pillanatban érzem, hogy semmit sem tehetek, és tudom, hogy többé semmi nem lesz a régi...”

A bennünk lakó szörnyek egyre közelebb úznak a végső katasztrófához. Nem hibáztathatjuk őket. Ilyennek lettek teremtve. Tudom, hogy ha többet egybeszerkesztek, mindegyiknek a jó tulajdonságait összeolvasztva tökéletesíthetem magam. Természetesen ez számomra lehetetlen, de a mennyei Atya képes erre, ha szüntelenül imádkozom. Ő segíthet rajtam. (...) Amikor tükörbe nézek, egy idegent látok. Már nem én vagyok. Három évvel ezelőtti vonásaim szinte felismerhetetlenek. Az arcom már nem a régi. Mondhatom, hogy nem ismerem magamra.”

2011. 11. 07.

„Kedves naplóm, lassanként megint körvonalazódik az életem. A bennem dobogó vágy egyre erőteljesebb. Vérem a fény sebességével száguld.

Szívem gyorsabban ver. Alig várom, hogy osztálytársaimmal találkozzak. Hiányolom őket. Valóban nagyon ellustultam. Két évvel ezelőtt abbahagytam természetes teendőimet és a betegség áldozatává váltam. Tudom, hogy mi történik velem, egyszerűen csak nem szeretem, amikor folyton erre emlékeztetnek. Ma este Bolognába utazom!!! Remélem, hogy Isten és az orvosok a legjobb hírrel várnak. *Mondják azt: Camelia, ezután semmit nem kell tenned. Meggyógyultál. Ha akarod, azonnal kivesszük a katétért.* Tudom, hogy ez csak álom, de az Úr Jézus segítségével, amikor újra találkozunk és írok neked, meglepetésben lesz részed. Azt írhatom: *Igen, igen, igen. Meggyógyultam!* Soha nem adom fel a reményt. Időként egyszerűen csak szeretném visszakapni régi életem. Máskor azt mondom: *Lehet, hogy jobb így.* Már én sem tudom, mi a jobb.”

2011. 11. 09.

„Kedves naplóm, jól érzem magam, várom a műtétet, mert tudom, hogy ez véget vet fájdalmaimnak. Nagyon szeretnék jövő héten hazautazni, de sajnós nem irányíthatom az életem. Megpróbálok nem haragudni senkire és semmire, még az életre sem. Mit tesz az ember a benne felgyült gyűlölettel? Szerintem semmit... Hát a boldogsággal? Másként érzed magad és megköszönöd Istennek azt a kellemes, meleg, felemelő érzést amely elfeledteti a fájdalmat. Érzem, hogy testem nem bírja tovább a gyógyszereket. Én energikus természetű vagyok, nehezemre esik egész nap ágyban fekvüdni. Felidézem emlékeimet, amelyek kellemes meglepetéseket tartogatnak számomra. Eszembe jut, milyen voltam régen. Folyton az előttem álló életre gondolok,

mert régi életem már csak emlék maradt. Ami volt, meghalt. Én is...”

2011. 11.12

„Kedves naplóm, nem mindig vagyunk vesztesek, amikor veszítünk. Csak meg kell tanulni elviselni a veszteséget, akkor győztesnek érzed magad.”

2011. 11. 24

„Kedves naplóm, nehéz hét volt. A fájdalom a szolgáljává tett. Gyenge voltam és elestem. Sem lelki, sem fizikai téren nem volt részem semmiféle elégtételben. Folyamatosan sírtam, nem tudtam uralni a szívemet mardosó mély fájdalmat. Teljesen tehetetlen voltam. Csak azt kérdezgettem: Miért? Nem tudtam válaszolni, csak édesanyám kedves szavai vigasztaltak. Még mindig sírok, mert fájdalmam nem ért véget itt. Könnyeim forrásként törnek elő. A lelkem is sír... Bánom, hogy felnőttem, hogy nem maradtam gyerek. Lehet, hogy ugyanolyan szemmel nézem az életet, azonban jelen helyzetem folyton ráébredt a valóságra. A fájdalom foglya vagyok. Megpróbálok nélküle élni az életem, de nem tudom.

Időközben megérkeztek az eredményeim, sajnos egyáltalán nem biztatóak, tehát a közeljövőben nem mehetek vakációra. Pedig annyi álomom volt, annyira reméltem, hogy a végére érünk ennek. Nem bírom tovább. Hogy lehetek egy ilyen rothadt alma? Hogyan? Remélem, hogy Istennek terve van velem, mert nagyon félek. Olyan remegés van bennem, amelyet nem szeretek érezni. Még soha nem féltam ennyire. A rothadt almát megtisztították, de még mindig a földön van, és már az ősz vége felé járunk. Miért nem lehetek a fán, a többi alma mellett? Miért szakadt le a száram? Miért ért véget az életem két évvel ezelőtt? Miért csak másokért élek? Csak azért, hogy egy szeretett tárgy legyek? Szeretném visszakapni az életem, de ha nem lehet, akkor szeretném, hogy ne fájjon többet és ne féljek. Önzés volna részemről, ha megfutamodnék és hagynám, hogy szeretteim szenvedjenek. Úgy gondolom, hogy máris ezt teszem. Csakhogy visszatértem, és elrontottam az életüket. Elegendem van abból, hogy mindenki sajnál. Tudom, hogy sajnálat nélkül lelketlen lennék, tehát bármennyire számúzném is, mindennél jobban szükségem van rá.

Soha nem számítottam ilyen sötét jövőre, mégis ez történik. Csak azt remélem, hogy eljön a nap, amikor ugrálhatok majd örömben, mert így nem bírom tovább. Számomra lezárult a küzdelem, ha egy kicsit megpihenhetne a lelkem, újból belevetném magam a harcba. (...) Kezdem

azt hinni, hogy egyedül én ismerem és értem meg magam. Miért? Mert ahogy valamit teszek vagy mondok, mindenki ellenem támad. Úgy érzem, hogy elfeledtek, hogy otthagytak egy poros sarokban. Akikről azt hittem, hogy a barátaim, nem azok, vagy legalábbis nem úgy néznek ki. Az osztálytársaim például, valóban nem tudatosítják, hogy mi történik velem, és mennyire szükségem van rájuk... Mindenki hiányzik, miért csak egy hónapban egyszer beszélünk? Miért? Úgy érzem, mint akit a falhoz vertek, hagytak meghalni, és elfeledtek... Én nem fogom megismételni az ő hibájukat, én megörvendeztetem őket, és ha valamikor valamelyik szeretett barátom az én helyzetembe kerül, azonnal a segítségére sietek. Miért? Azért, mert az emberi lélek érzelmekkel lett megáldva. Könnyebb lenne, ha nem élnének bennünk a szörnyek, de akkor mi értelme lenne az életnek? Bevallom, félek! Nem tudom, mikor szólít magához Isten. A gond az, hogy nem érzem megfelelőképpen felkészültnek magam. Félek, nem érzem eléggé hívőnek magam a távozásra. Uram, csak arra kérlek, segíts és téríts meg engem, hogy egy örökkévalóságon át Veled lehessenek! Tudom, hogy ott sokkal szebb, mint itt. Nem is képzelhetem el annak az országnak a szépségeit. Te arra tanítottál, hogy derűlátóan gondolkodjunk, tehát hiszem, hogy elnyerem az üdvösséget. Sok mindent teszek, amire nem vagyok büszke, de hiszek a Te jóságodban!”

Camelia leckéje

Camelia megértette azt a mély tanítást, amelyet leírt másoknak. Napjainkban, amikor mindenki a megvalósításokért, a jutalmakért és a nyereségért harcol, Camelia felhívja figyelmünket, hogy „nem mindig vagyunk vesztesek, amikor veszítünk.” Ha elveszíted a harcokat, ha megbuksz a vizgán, ha csődbe jutsz, ha elveszted az életed, mégsem vagy elveszve és nem vesztettél örökre. Camelia örvendene, ha tudná, hogy fájdalmak között született üzenetének szavai sok emberen segítettek. Vajon nem ugyanezt az üzenetet küldi számunkra drága Megváltónk a Golgotán?

„Amikor felnyitod a szemed és észreveszed, mi történik körülötted, akkor döbbsz rá, mennyire fontos minden apró részlet. Amikor elveszíted egy szerettedet, aki sokszor túlságosan hamar távozik mellőled, csak akkor tanulsz meg értékelni az életedet, az életet. Amikor elveszítesz egy kedves személyt, csak az a reményed marad, hogy egy napon újra találkozhattok. Akkor felismered, hogy már a halál sem kelt félelmet benned.” (A család) ■

A Râmnicu Vâlcea-i hetednapi adventista gyülekezet

Az Üdvözítő várásának szervezett formája 1928-ban kezdődött el Râmnicu Vâlcean, az első tíz hívőt számláló adventista csoport megalakulásával egy időben. Az első összejöveteleket a TBC- kórház melletti egyik házban tartották, az Ortodox Püspökség közelében. Ennek a magnak a megalakulása és ezzel együtt az adventizmus behatolása a városba közvetlenül Petre P. Paulini testvér tevékenységéhez kapcsolódott, aki itt töltötte gyermekéveit, valamint katonai szolgálatát. Szintén itt jött létre a Petre P. Paulini és Ștefan Demetrescu testvérek közötti találkozás. Mindketten a romániai Adventista Egyház kezdeti történelmének kimagasló egyéniségei közé tartoznak.

Miután egyik házból a másikba költözködtek, a közösség végül 1945–1970 között a Lutheránus Templomot bérelte imateremnek. 1970-ben kerültek a jelenleg is itt működő, Pătrașcu Vodă utca 9. szám alatti épületbe, melyet 1974-ben avattak fel. A forradalom idején a város gyülekezete 300 tagot számlált. A tevékeny misszió-

munka következtében alakultak meg a călimănești-i, brezoi-i és budești-i gyülekezetek, a Râmnicu Vâlcea-i második gyülekezet, valamint a Govora Băi-i és a racovițai csoportok. 2007–2013 között a város első gyülekezetének épületében működött a „Kisherceg” adventista óvoda is.

Jelenleg, a város két gyülekezetének 325 tagja, a mintegy 50 gyerek és a hit fiatal barátai tevékenyen részt vesznek a különböző missziós jellegű tevékenységekben, mint például az egészség-expo, egészség-klubok, missziós koncertek, nyilvános evangelizálások, melyek által hatékonyan szeretnének bizonyosságot tenni az ország eme tájain élő lakosság számára.

*Cîrnu Florian, lelkész,
Râmnicu Vâlcea*

Fehéroroszország

A Szovjetuniót eredetileg alkotó három szláv állam közül a legkisebb a 207.595 négyzetkilométeren elterülő körülbelül 9,45 millió lakost számláló Fehérorosz Köztársaság. Annak ellenére, hogy saját etnikai azonossággal és külön nyelvet beszélő lakossággal rendelkezik, csak 1918-ban vált önálló területi egységgé és csak 1991-ben kiáltotta ki függetlenségét. Szárazföldi állam, Lettország, Litvánia, Oroszország, Lengyelország és Ukrajna között helyezkedik el. Fővárosa Minsk. Egyes felmérések szerint az ország területének 40%-át erdők borítják, melyek nagy hányada, régiségük miatt az UNESCO világörökség részét képezik. A lakosság fele valás nélkülinek vagy ateistának vallja magát, a fennmaradt rész többsége ortodox keresztény. Kis számban találhatóak még római-katolikus, protestáns vagy muzulmán közösségek.

Az advent üzenetet 1924-ben hirdették először, amikor Zhoekino helységben megalapították az első hívő csoportot. Innen terjedt az üzenet az ország többi pontjára, 1930-ban már

6 gyülekezet működött, összesen több mint 200 taggal. A következő 30 évben 550-re emelkedett a tagok létszáma, azonban még mindig nem alakult ki szervezett egység a gyülekezetek között. A Fehéroroszországi Egyházterület 1978-ban szerveződött, majd 1992-ben újraszerveződött, amikor a 2.610 tagot számláló 18 helyi gyülekezettel együtt az Euró-ázsiai Divízió részévé vált.

Napjainkban a Fehérorosz Köztársaságban több mint 4.000 adventista tag tevékenykedik, 65 gyülekezetbe és 27 kiscsoportba szerveződve.

2012. novemberében Ted Wilson, a Generál Konferencia elnöke meglátogatta a Fehérorosz Adventista Egyházat. Ő volt az első elnök, aki valaha ide látogatott. Ez alkalommal felszentelték azt a minski épületegyüttest, amely egy imatermet, a gyülekezet különböző missziós tevékenységeit szolgáló számos melléktermet, valamint az akkor megalakult adventista televíziós központ stúdiótermét foglalja magába.

*Adrian Neagu lelkész,
Olténiai Egyházterület*

Az egyetem küldetése (II)

Az oktatás keresztény-filozófiai megközelítése

Az elmúlt lapszámban az egyetem küldetésének jelentőségét és fejlődését kezdtük taglalni. A kései Középkortól kezdődően, a Reneszánsz idején, majd a nemzetállamok megalakulásának korszakában az egyetemek folytonosan fejlesztették és módosították küldetésük célját, melyet az elkövetkezendő századokban és napjainkban is megtesznek.

A nemzetállamok megjelenésével és a legtöbb európai egyetem államosításával egyidőben, az állami egyetem egyre jelentősebb helyet foglalt el az akadémiai élet színterén. El kell mondanunk azonban, hogy a felsőoktatás e szervezési rendszerének számos bírálója van, akik szerint az állam rejtett módszerekkel próbálja saját elképzeléseit és elveit a diákok, majd az egész társadalom elméjébe beültetni.

A felsőoktatási rendszer ezen formája alól kivételt képez az Amerikai Egyesült Államok és Kanada, ahol soha nem államosították az egyetemeket és kollégiumokat, a szabadság elvét ez által az oktatási rendszerre is alkalmazták. Az amerikai egyetemek az egyén szükségleteinek kielégítését tűzték célul, és 1862 óta gyakorolják a társadalom szolgálatában álló felsőoktatási intézmények elvét. Ez abból áll, hogy az egyéneknek a gyakorlati kutatás eredményeire támaszkodó ismereteket és következtetéseket nyújtanak, a kampusz keretein kívül is zajlanak tanórák, tanácsadást és elemzéseket végeznek különböző közösségek bizonyos területeire összpontosítva.

Roxana Paraschiv
az Adventista Teológiai Intézet tanára.

Jelenleg, a világ nagyhírű egyetemeinek nagy része az európai hagyományokhoz csatlakozott. Napjainkban még az amerikai egyetemek is nagymértékben a kutatás céljaira államilag kiutalt pénzüsszegektől függenek. A humboldti hagyományokból a mai egyetemek teljes mértékben átvették a szakmai képzés feladatának a kutatási területekbe való beépítését, valamint azt az elvet, mely szerint a tanárok és a diákok akadémiailag szabadon választhatják meg oktatási, kutatási és tanítási módszereiket. Átvették a szemináriumok, a gyakorlati kutatás és a szélesebb körű tanulmányozás gyakorlatát.

E fejlődések következményeképpen a jelenkor állami egyetemeinek hitvallása három alapvető szempontot vesz figyelembe: képzés, kutatás és a társadalom hasznára végzett szolgálat.

Miért felekezeti/keresztény egyetem?!

Ilyen összefüggésben, nyújtanak-e valamilyen többletet a felekezeti egyetemek a világi egyetemekhez viszonyítva?

Véleményünk szerint, a válasz határozott igen. A kereszténység széleskörű rálátást biztosít az oktatási rendszerre. Keresztény szemszögből elemezve, a valódi oktatás és nevelés több mint egy bizonyos szakmai ismeretanyag továbbítása, több mint egy bármilyen alapos felkészítés a jelen életre. A valódi nevelés az ember egész lényét és teljes létezését tartja szem előtt.²

Ebből kifolyólag, anélkül, hogy a szakmai képzést figyelmen kívül hagynánk, állítjuk, hogy a felekezeti egyetemek legfőbb célja segíteni a diákokat Krisztus megismerésében, közelebb vezetni őket a Szentíráshoz, hogy elfogadják Jézust személyes Megváltójuknak és az Övéhez hasonló jellemet alakítsanak ki. Mert „mit használnak az embernek, ha az egész világot megnyeri, de a lelkében kárt vall?” (Mk 8:36). ■

1. A „keresztény egyetem” megnevezést nehéz meghatározni és körülírni. A „keresztény” kifejezés számos árnyalatot és összefüggést takar, ezért jobban szeretjük a „felekezeti egyetem” megnevezést, amely tisztábban körvonalazza azokat az elveket, amelyek az adott oktatási intézményt fenntartó vallási felekezet meghatározói.

2. Ellen White: *Előtted az élet*, 9. old.

Az Isten országáról szóló példázatok – 1.

Máté evangéliuma 13. fejezetében hét példázat található, melyeket Jézus egyetlen alkalom keretében mondott el. Mindegyikkel valamilyen lényegi dolgot akart kifejezni Isten országáról. Ezt a példázatok azonos bevezetője is érzékelteti: *Hasonlatos a mennyeknek országa...* A példázatok önmagukban is gazdag jelentéstartalommal bírnak, de érdemes együtt, egymással összevetve is tanulmányoznunk ezeket, mint amelyek kölcsönösen kiegészítik egymást, jobb megvilágításban láttatják a példázatcsoport egyes részeiben felbukkanó igazságokat.

Jézus az Isten országának igazságait, törvényszerűségeit megértő embert *írástudónak* nevezi és olyan gazdához hasonlítja, aki *ót és újat hoz elő az ő élestárából* (52. vers). Az Ige megértését kutató szellemi munkának kell megelőznie. A tanulásban való szorgalom és kitartás mellett az elme nyitottságára (*éhségre és szomjúságra*) is szükség van, hogy a régi igazságok mélyebb megértésén kívül új igazságokat is fel tudjunk fedezni. Akik rendelkeznek ezekkel a tulajdonságokkal, számíthatnak az ígélet beteljesedésére, mely szerint „az igazságnak Lelke elvezérel... minden igazságra” (Jn 16:13).

Mi az Isten országa?

Jézus tanításaiban sokszor tesz említést *Isten országáról* vagy a *mennyek országáról*. Kijelentéseit vizsgálva megérthetjük, hogy legtöbbször lelki valóságként utal rá. Isten országa nem csupán a mennyet vagy az eljövendő új földet jelenti, ahol a teremtett lények Isten akaratával teljes összhangban élnek, ahol a szabadság és a bűn nélküli létezés maradéktalanul megvalósul. „Isten országa tibennetek van” (Lk 17:21), mondja Jézus. A Lélek által újjászületett minden egyes ember jellemfejlődését, de azok lelki közösségét is érti alatta. Ennek az országnak a kibontakozása emberek által nem követhető, nem ellenőrizhető folyamat, „nem szemmel láthatóan jön el” (20. vers). Teljes mértékben a Szentlélek irányítja, melynek belső munkája nem, csak annak következménye látható: „A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született” (Jn 3:8).

Bár világunkban az anyagi dolgok elsőbbségét észleljük a lelki értékekkel szemben, Jézus tanításaiban és életvitelében a lelki értékekre helyezett nagyobb hangsúlyt. Felhívja figyelmünket: „Keressétek először Istennek országát és az Ő igazságát (lelki értékek); és ezek mind (az emberi lét fenntartásához szükséges anyagi dolgok) megadatnak néktek” (Mt 6:33).

Az embert hajlama a látható dolgok szerinti ítéletre készíti, míg Isten mintha az egész Igében folyamatosan a belső, szemmel nem látható értékekre akarná irányítani a figyelmünket. Izrael királyának kiválasztásában is lelki szempontok érvényesültek. Sámuel, a Szentlélek ihletésére vonta le a következtetést, hogy „az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van” (1Sám 16:7). Pál is erre ösztönöz: „Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2Kor 4:18).

Az imádat lelki természetű

Pál összefüggést teremt életünk legláthatóbb területe – szokásaink, cselekedeteink, magatartásunk – és az imádat között: „Akár esztek, akár isztok, mindent az Isten dicsőségére míveljétek” (1Kor 10:31). Viszont Isten iránti imádatunk akkor valódi, ha életünk lelki és anyagi vetületeire egyaránt kiterjed, valamint teljes lényünk-ből fakad: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, és teljes lelkedből, és minden erődből, és teljes elmédből” (Lk 10:27, 5Móz 6:5). Isten imádása alapvetően lelki természetű és lélekből fakadó. Belülről kifelé hat, nem pedig fordítva. Isten önmagát lelki Lényként határozza meg és imádóinak is a pozitív lelki értékekre kell hangsúlyt helyezniük: „Az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádóiu. Az Isten lélek: és akik Őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják” (Jn 4:23-24).

Az Isten országáról szóló példázatokból megérthetjük valódi állapotunkat, ahogyan Isten lát minket; kinyilatkoztatják, mi képezi a hívó élet lényegét, és azt, hogy miként juthatunk üdvösségre. ■

Mezei Áron,
szerkesztő

Talion-törvény vagy Krisztus törvénye?

Történelmi áttekintés

A vérbosszút gyakran alkalmazták az Ószövetségben, a Biblia első lapjaitól kezdődően. Kain rendkívül dühös lett az áldozattal kapcsolatos, őt ért, vélt igazságtalanság miatt és megölte testvérét. Fia, Lámekh is kijelentette: „Embert öltem, mert megsebzett, ifjat öltem, mert megütött” (1Móz 4:23). A kegyetlenség egy másik példája Dina testvéreinek cselekedeteiből tűnik ki, amikor hallották, milyen vétet követett el Hámor, Sikkem fia, testvérük ellen. A vétkes felajánlotta a kijáró hozomány árának megfizetését, a kártérítést, ők azonban cselhez folyamodtak, hogy Sikkem egész városát kardélre hányják.

A Talion-törvény azért született, hogy az ilyen jellegű visszaéléseknek gátat szabjon. Ezt a törvényt Mózes adta, hogy korlátozza az erőszak egyre terjedő megnyilvánulásait, de ezzel bizonyos mértékben még mindig megengedte a bosszúállást. Ilyen összefüggésben, a Talion törvénye könyörületesnek tűnt egy olyan időszakban, amikor az erőszak korlátlanul tombolt. A bosszú tehát nem lehetett nagyobb az elszenvedett sérelemnél és nem sújthatott ártatlanokra. A legutóbbi régészeti kutatások rámutattak, hogy a Talion-törvénynél korábbi törvények sokkal emberségebbek voltak. Ezt igazolják Jézus Krisztusnak az evangéliumokban elhangzott szavai is: „A kezdetekben ez nem így volt”.¹

Ennek a törvénynek a maradványait napjainkban is felfedezhetjük annak ellenére, hogy nemcsak vallási, hanem világi körökben is régen eltörölték már. Az első politikus, aki felemelte szavát e törvény alkalmazása ellen, I. Károly csár-

szár (Kr. u. 742/748 – Kr. u. 814) volt. Ő vezette be az úgynevezett Wergeld-törvényt, „az ember ára” törvényét. A törvény megengedte, hogy a gyilkosságot vagy más súlyos vétet elkövető személyt bizonyos pénzüsszeg kifizetésével kiáltssanak.²

Jogos gyűlölet

Sok ideig foglalkoztam azzal, hogy az evangéliumok fényében megértsem az Ószövetség azon szakaszait, amelyek törvényesítették a gyűlöletet, a haragot, a bosszúállást – természetesen jogos körülmények között. „A megbélyegzett utálatos az ő szemeiben, de az Urat félőket tiszteli” (Zsolt 15:4). „Ne gyűlöljem-é, Uram, a téged gyűlölőket? Az ellened lázadókat ne utáljam-é? Teljes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek!” (Zsolt 139:21-22).

Ki méltó a megvetésre? Ki érdemli meg a bosszúállást? Azt gondolom, hogy emberileg tekintve azok méltók a megvetésre, akik Isten ellen lázadnak, akik üldözik és pusztítják a hitet a gyülekezeten belül, vagy azon kívül. Másodszorban azok, akik becsaptak, megkárosítottak engem, gyermekeimet, feleségemet, családomat, barátaimat. Harmadszorban, akik nem érintettek közvetlenül engem vagy a baráti körömet, de befolyásolták embertársaim életét, akiket nem ismerek, de ennek ellenére nem érdemelték meg a bántalmazást. „Talion” nyelven, ők méltóak a megvetésre.

Alexandre Dumas, a *Monte Cristo grófja* című regényében egy olyan fiatalember történetét tárja az olvasók elé, akinek minden oka megvolt, hogy megbosszulja ifjúkori barátját, aki annak idején elárulta őt, börtönbe küldte és feleségül vette menyasszonyát. A bosszúállás minden tettét olyan gondolatok igazolják, hogy az a véttes, aki gonoszul cselekedett, tehát megérdemli ezt a fajta kiigazítást. Ezt az érvelést támasztja alá a Talion-törvény, amely bíraskodásra szólít. Azonban Krisztus törvénye szerint, a szeretet,

1. <http://www.gandul.info/magazin/imaginea-sculptata-a-turnului-babel-a-fost-descoperita-pe-o-tablita-de-piatra-veche-de-2-500-de-ani-9113845>

2. <http://ro.wikipedia.org/wiki/Wergeld>

a könnyőreletesség, a jóság érzései kellene, hogy átíttassák a megtört emberi lelket azért a barátért is, aki nem érdemli meg azt. Mégis, valakinek igazságot kell tennie. Vagy nem? „Annak okáért menthetetlen vagy óh ember, bárki légy, aki ítélsz: mert amiben mást megítélsz, önmagadat kárhoztatod. Mivel ugyanazokat míveled te, aki ítélsz. Tudjuk pedig, hogy az Istennek ítélete igazság szerint van azokon, akik ilyeneket cselekesznek” (Róm 2:1-2).

Meg nem érdemelt szeretet

Krisztus kereszten elhangzott szavai örök időkre bevésődtek az emberiség történelmébe: „Atyám! Bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekesznek” (Lk 23:34). Visszhangjuk azonban folytonosan hangzik. Megérdemelték a megbocsátást? Nem! És az Úr mégis megbocsátásért imádkozott, ezzel olyan példát mutatva nekünk, amely a gyűlölet minden igazolását szertefoszlatja. Ugyanezeket a szavakat használta kivégzői előtt István is, amikor halálra ítélték, és egy másik ifjú is, aki Talion törvénye szerint megérdemelte a halált, de Krisztus szeretet-törvényének ereje által a legnagyobb misszionáriussá vált.

Michael H. Hart, „Minden idők 100 legbefolyásosabb személyisége az emberi fejlődésre” című könyvében megemlíti Jézus Krisztust, aki a történelemben először javasolta az ellenségeink irányában is gyakorolt megbocsátást. Későbbi tanítványai azonban nem értették meg és nem gyakorolták szavait, hanem Krisztus példájával ellentétben fizikai erőt és erőszakot vetettek be annak érdekében, hogy megszerezzék és megerősítsék politikai és vallási biztonságukat – írja Hart.

A keresztes hadjáratok idején azt mondták a katonáknak, hogy „egy pogány megölése nem bűn, hanem a menny felé vezető út egy lépése”. Minden felekezetben láttam olyan elfogult hívőket, akik a vallás nevében követtek el visszaéléseket. Sok gyilkos szemében túl sok vallásosságot láttam. A szentség jó cselekedetekben, jóságban nyilvánul meg, amikor van bátorságunk, és merünk segíteni a rászorulóknak.

Péter is kereste a feloldozást Jézusnál, a hetedik vétek érvelését említve. Felfoghatatlannak tűnt számára, hogy ártatlan lévén szépen kell viselkednie, mintha semmi nem történt volna. Jézus válaszolt kérdésére: a szeretet nem tartja számon a hibákat, hanem minden adandó alkalmat megragad, hogy jóságos legyen, és végül elérje a kibékülést (Mt 18:21-22).

*Atyám! Bocsásd
meg nekik,
mert nem tudják, mit
cselekesznek (Lk 23:34)*

A valódi keresztény tehát nem az, aki saját jogait mindenki fölé állítja, hanem az, aki képes akár lemondani is jogairól, ha azáltal gyógyíthatja valaki lelki tehetetlenségét.

Krisztus Szeretetének Törvényében nem létezik magyarázat a gyűlöletre és a bosszúállásra. Nem jogosít fel, hogy a harag állapotát fenntartsuk felebarátunkkal. „Azért, ha a te ajándéodat az oltárra viszed, és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened: hagyd ott az oltár előtt a te ajándéodat, és menj el, elébb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándéodat” (Mt 5:23-24).

A bocsánatkérés nem azt jelenti, hogy minden esetben te tévedtél és a másik személynek van igaza, hanem azt, hogy jobban érdekel a veled való kapcsolat, mint saját büszkeséged.

A megbocsátás ellentétben áll Talion törvényével. Sok ideig azt gondoltam, hogy kötelességünk megbocsátani azoknak, akik megérdemlik, akik megbánják vétkeiket, akik sajnálkoznak elkövetett tetteik miatt, akik hozzánk jönnek és megkérnek, hogy tekintsünk el ellenünk elkövetett tévedéseiktől. Jót jóért és rosszat rosszért, hát nem? Ez a Talion-törvény. Mi azonban Krisztustól származtatjuk magunkat, az Ő nevét viseljük, Aki más törvényre tanított bennünket: a feltétlen Szeretet Törvényére. Mától kezdve melyik törvény szerint jársz el? ■

*Benjamin Sisu
a curtisoarai, (Olt megye)
kerület lelkésze*

ÉSZTORSZÁG – Advent világosság a hosszú éjszakák országában

És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván eleve rendelt idejüket és lakásuknak határait” (Csel 17:26).

Az a majdnem 5 hónap, amelyet Észtországban töltöttem, alkalmat adott arra, hogy Isten másképpen szóljon hozzám, mint ahogyan azt addig tette. Annak ellenére, hogy távol voltam szeretteimtől, Jézushoz közelebb éreztem magam, mint bármikor.

Észtországról

Észtország nyugaton a Balti-tengerrel, délen Lettországgal, keleten Oroszországgal és északon a Finn-öböl által elválasztott Finnországgal határos. Észtország partmenti ország. Nyugati határánál 768,6 km hosszú sávon húzódik a tengerpart. Több mint 1500, nagyrészt lakatlan sziget tartozik hozzá. A szovjet fennhatóság alól 1991. augusztus 20-án vált függetlenné. 2004. március 29-én lett a NATO tagja, 2004. május 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz, majd 2011. január 1-jétől lépett be az euró-övezetbe. A balti térség leggazdagabb országa, rendkívüli adatfeldolgozó rendszerrel és fejlett technológiával rendelkezik.

Észtország lakossága 1,4 millió fő, melynek kétharmada észt nemzetiiségű. Az ország hivatalos nyelve az észt, de gyakran használják az orosz nyelvet is. Az észtek nagy része lutheránus vallású,

az orosz kisebbség pedig ortodox.¹ Mindezek ellenére, Tom Esslemont, a BBC News egyik adásában kijelentette, hogy Észtország a világ egyik legelvilágiasodottabb országa. Állítása szerint az észt lakosság csupán 20%-a hisz Isten létezésében.²

Észtország advent történelme röviden³

Az adventista jelenlét kezdeteikor (1897-ben), az egyház észt és orosz nemzetiségű tagokból tevődött össze. Az idők folyamán, miután az egyház jelentős fejlődésnek indult, különváltak, és két közösség jött létre, egy észt és egy orosz nemzetiségű. Az észt állami függetlenség kivívásáig a vallási felekezeteket folyamatosan a Szovjetunió ateista nézeteivel ostromolták, mely adventista körökben is éreztette hatását.

Daniel Reband lelkész, a Hope Channel Európa televízió igazgatója megosztott velem egy érdekes történetet abból az időszakból, amikor a szovjet hatóságok megtiltották, hogy az adventisták a gyülekezeteikben találkozzanak. Ezért, meg kellett változtassák összejövetelük helyszínét. Ennek érdekében egy nem túl nagy, de megfelelő befogadóképességű sporttermet béreltek, ahol szombatról szombatra összegyűltek. A terem belső falait a kommunizmus jeles képviselőinek az arcképei díszítették. A hívők imádságát mindig az igaz Isten hallgatta meg, a kommunista „ikonok” könyörtelen pillantásai ellenére.

Jelenleg 20 észt nemzetiségű adventista gyülekezet működik az országban, 1600 taggal, és 3 orosz nyelvű gyülekezet, összesen körülbelül 280-as taglétszámmal. Ezek mellett 6 csoport is tevékenykedik.

Vlad orosz fiatalok körében

David Nõmmik, az Észt Konferencia elnöke

1. Wikipédia

2. www.bbc.co.uk/news/world-europe-14635021.

3. Köszönet Daniel Rebandnak, David Nõmmiknek és Karin Klotškonak a cikk megírásához nyújtott segítségért.

Az egyház tevékenysége

A rádiós evangelizálás mellett az észti egyház a világhálón keresztül is tevékenykedik. A hivatalos internet oldalon, az egyik vonatkozást az imádságnak szentelték. Amikor erről érdeklődtem, a következő történetet mesélték el. Egy Amerikába költözött észti nő a válás küszöbén állt és már az öngyilkosságot fontolgatta. Már tíz éve az Amerikai Egyesült Államokban élt. Amikor házassága és élete válságba került, felfereste ezt az oldalt, gondolva, hogy ott elpanaszolhatja bánatát. Közben az imacsoport egyik tagja éppen elérhető volt, azonnal megértette az asszony szenvedését és válaszolt rá, folytonosan bátorította őt. Nem sokkal ez után, a nő teljes változáson ment keresztül, visszatért Észtországba és kifejezte óhaját, hogy az Adventista Egyház tagja legyen. Isten csodálatos, és folytonosan elámulunk tettei láttán. Ő mindannyiunkat felhasznál, sok esetben olyan módszerek által, amelyekre lehet, hogy nem is gondoltunk volna.

Az orosz gyülekezet minden nyáron szervez táborokat, melyeken általában 40 gyerek vesz részt, közülük 30-an nem adventista családokból származnak. Ugyanakkor a tallinni orosz közösség bekapcsolódik a város napjai alkalmával szervezett tevékenységekbe is. Egy kitűzött napon, a város minden gyülekezete nyitva áll a látogatók számára. Az adventista tagok ezen a napon szabadtéri koncerteket is rendeznek az imaházak előtt.

Az ifjak tevékenysége

Nagyon tetszett nekem az észti gyülekezet által szervezett ifjúsági fesztivál, mert az esemény minden mozzanatát a fiatalok szervezték meg, tökéletes kivitelezésben. Elbeszélgettem az Észtországi Egyházterület elnökével David Nõmmikkal, aki egyáltalán nem vett részt a fesztivál programjában. Többek között kijelentette: „Minden évben megbíztam a fiatalokat bizonyos feladatok elvégzésével és észrevettem,

hogy képesek végrehajtani ezeket, és nagyon jól dolgoznak. Ebben az évben elhatároztam, hogy kizárólagosan rájuk hagyok minden feladatot. Amint látod, kiválóan boldogulnak.”

Kellemes meglepetésben volt részem, amikor megtudtam, mennyire komolyan veszi az észti egyház a fiatalok házasság előtti felkészítését. Az egyik orosz baráti családban a fiatalember eljegyzett egy lengyel származású lányt. Az esemény után nem sokkal, a lány családja ellátogatott a fiú családjához. Azt hittem, hogy ez egy ismerkedési látogatás, de később értettem meg, hogy ennél sokkal többről volt szó. Mint egy hagyományként, a két család egy teljes hétig együtt marad, ellátogatnak különböző helyekre, együtt esznek, és közösen vesznek részt a háztartási teendők végzésében. Ezek mellett, minden nap szánnak időt arra, hogy az ifjakat tanácsolják a házasság és az Istennel való kapcsolat fenntartásának kérdéseiben. A hét minden napjának estéjén együtt imádkoznak.

Zene

Az észtországi gyülekezetek egyik fontos eleme a zene. Az elmúlt évi tavaszi fesztivál alkalmával Tallinnban egy zenekart és egy kórust is alakítottak, Marjam Kalmus illetve Raely Florea vezetésével.

Az orosz gyülekezet különböző témájú koncerteket is szervez. Minden évben megrendezik a zenei fesztivált, amelyen Észtország és Lettország orosz adventista tagjai vesznek részt. A férfikórust Genry Tron vezeti, aki a gyülekezet többi eseményeinek is tevékeny résztvevője. Repertóriumuk a vezetőjük által írt vagy hangszerelt, különböző nyelvű, ó-orosz, angol, örmény és grúz kórusműveket tartalmaz.

Kilátások

Az Egyházterület Kommunikációs Osztályának vezetője nagyon derűlátóan válaszolt, amikor az észti egyház kilátásairól kérdeztem: „Biztos vagyok benne, hogy az egyház növekedni fog. Az elmúlt 5 évben sok szorgalmas fiatal csatlakozott a missziós tevékenységekhez, sokan választották a lelkesi vagy bibliamunkási pályát. Nagyon tevékenyek és hatékonyan közelednek azokhoz, akik szeretnék megtalálni Krisztust.”

Amikor arról kérdeztem, hogy az egyház melyik területén kellene javításokat eszközölni, így válaszolt: „Óhajtjuk a Krisztusban való növekedést, a Vele való kapcsolat megjobbítását és az Evangélium hirdetésére alkalmas helyzetek minél hatékonyabb kihasználását.” ■

Vlad Răzvan Baciú
a Román Unió Zenei
Osztályának a vezetője.

A mi élő Istenünk!

Léteznek egy megfogalmazás a Bibliában, amelynek gyakorlati szinten nem mindig tulajdonítunk kellő fontosságot. Ez Isten, vagy emberek megfogalmazásában hangzik el: „Az Úr, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak Istene!”¹

Jézus Krisztus értelmezi ezt a kifejezést, amikor a feltámadást tagadó sadduceusok kérdéseire válaszol: „Az Isten nem holtaknak, hanem élőknak Istene. Ti tehát igen tévelyegtek” (Mk 12:27).

Minden emberben jelen van a hit magja. Különleges kiváltságot jelent Istenben hinni, ez a tökéletes válasz az utolsó kiegészítője a teremtés csodálatos képének.² Nem rendelkezhetsz hibátlan összképpel, ha hiányzik a kirakós utolsó darabja. A hiánytalan egész szükséges ahhoz, hogy teljes mértékben örvendezhess a létnek.

Ilyen összefüggésben nézve, elképesztő küzdelem folyik az ember lelkének részét képező hitért.

Az imádat a hit válasza

Társadalmunkban a halottak imádata egy csapás, mintegy válasz mindarra, amit a modern kereszténység hite és Istene jelent. Az ember örüljön az életnek. A halottak nem befolyásolhatják az élőket.

Nemcsak értelmezhetetlen, de értelmetlen is a hit szempontjából, hogy egy élő személy egy halotthoz kötődjön. Egy élő személynek erőteljes lelki életre van szüksége, nem kellene csak felszínes érzésekre, egyetlen társadalmi-szakmai-családi megvalósításra korlátozódnia. Az élőket akarat, erő, mozgás, jellemtulajdonságok, befolyások, kapcsolatok jellemzik. Ez a fajta imádat tehát nem igazolható.

Miután a kereszténység megtette az imádat ezen első lépését, elképesztő fejlődésnek indult annak elfogadása is, amit napjainkban spiritizmusnak nevezünk. A spiritizmus olyan csatákat nyer

meg, amelyek végzetesek lehetnek a kereszténység számára. Az élő emberi lényeknek élő Istenre, élő, valódi hitre és az élet ilyen összefüggéseiben működő lelki életre van szüksége. A kereszténységnek válaszolnia kell erre a kihívásra.

Eddig a pontig az adventista, az Istenben hívó ember nyugodtan ül azt gondolva, hogy ő soha nem imádja majd a szentek földi maradványait vagy egyéb ehhez hasonló megnyilvánulást, hogy őt soha nem csaphatja be semmi a lélek halhatatlanságával kapcsolatos jól meghatározott és biztos alapokon álló hitében.

Egy szükséges intézkedés azért még hátra van: „A modern spiritizmus felé vezető első lépés az a hit, hogy a halottak lelke visszatér szolgálni az élőknél.”³ Ez cáfolja a kereszténység azon valóságát, hogy Jézus Krisztus él. A halottak és a lelkek imádatának hátterében egy élő Sátán áll.

Felejthetetlen lecke

Márk, amikor Krisztus elítéléséről és keresztre feszítéséről beszél, a következőket emeli ki: „Ő pedig hallgat vala, és semmit sem felele. Ismét megkérdezé őt a főpap, és monda néki: Te vagy-e a Krisztus, az áldott Isten Fia? Jézus pedig monda: Én vagyok. És meglátjátok majd az embernek Fiát ülni a hatalomnak jobbján, és eljöni az ég felhőivel. A főpap pedig megszagatván ruháit, monda: Mi szükségünk van még tanúkra? Hallátok a káromlást?” (Mk 14:61-64).

Jézus nem válaszolt a hamis tanúk vádjaira, amikor úgy tűnt, hogy meg kellene védenie magát, de válaszolt egy kérdésre, amikor úgy tűnt, hogy hallgatnia kellett volna. Ez a válasz hozta meg számára az ítéletet is. Krisztus nem óhajtja védeni a hazugságot, nem hal meg a hamisságért, hanem a hazugság helyett az igazságért hal meg, azért az igazságért, hogy Ő a Krisztus, az élő Isten Fia. Ő az Isten, és ezért halt meg. A halálos ítéletet Ő választotta⁴ személyazonosságát kijelentésével. A válaszreakció azt bizonyítja, hogy megértették szavait.

Egy másik szöveg szerint „Pilátus pedig csodálkozék, hogy immár meghalt volna. És magához hívatva a századost, megkérde tőle, ha régen

1. 1Móz 28:13; 2Móz 2:24; 3:6; 6:3; 3Móz 26:42; 1Krn 29:18.

2. Zsolt 139:14.

3. Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 454. old.

4. Márk 14:1-2 versei szerint a papok és az írástudók meg akarták ölni Jézust, de nem húsvétkor, hogy ne keltsenek zavargást a nép körében.

halt-é meg? És megtudván a századostól, odaajándékozta a testet Józsefnek” (Mk 15:44-45).

Pilátus elcsodálkozott azon, hogy aki állította magáról, hogy Ő az Isten, hamarabb meghalt, mint bármely más elítélt, és gond nélkül odaadta Krisztus testét az egyik tanítványnak.⁵ Még a papok és az írástudók sem vetettek fel kérdéseket ezzel kapcsolatban. Ez elképesztő ellentétben áll a papoknak a keresztre feszítés kezdetekor tanúsított magatartásával, akik türelmetlenül várták, hogy elítélhessék. Hozzáállásukat az sem változtatta meg, hogy Pilátus, az ítélet végzaváért felelős személy, ártatlannak nyilvánította Jézust. A papok és az írástudók nem elleneztek, hogy a testet a tanítványoknak adják.⁶

A papokat az érdekelte, hogy az élő Krisztust elfogják, mivel Ő veszélyt jelentett az ország, a nemzet⁷ és hivataluk számára. Ők nem a halott, hanem az élő Krisztustól félték. Közbelépés nélkül beleegyeztek, hogy Pilátus a tanítványoknak adja a halott Krisztus testét. Ez már nem az ő gondjuk. Annak ellenére, hogy elméjükben élő emléket hagytak Jézus feltámadásról szóló szavai, ők mindent megtettek annak érdekében, hogy Krisztus örökre halott és eltemetett maradjon.⁸

Feltámadás és visszatérés

Az emberiségnek és Sátánnak nem okoznak gondot azok a tanítványok és vallások, amelyek alapja egy halott Krisztus. Az élő, feltámadt Krisztus veszélyeztetni királyságukat. Akkor gyorsulnak fel az események – mint ahogy az Apostolok Cselekedeteinek könyvéből is kitűnik –, amikor a tanítványok nagyon tisztán és világosan kijelentik, hogy Krisztus él. Ez volt az egyház azelőtt soha nem tapasztalt fejlődésének a mozgatórugója.

Éppen ezért nem kellene kényelmesen pihenünk pusztán arra gondolva, hogy mi nem imádjuk a halottakat, hanem komolyan el kellene gondolkodnunk azon, hogy valóban él-e Krisztus a mi lelki életünkben.

Ennek az élő Istennek a megismerése azt jelenti, hogy „csatlakozunk a minden uralom és királyság fölött álló erőhöz. Isten részéről olyan erőt nyerünk, amely az Ő erejéhez köt bennünket. Új világosságához, az élő hit világosságához

lesz hozzáférésünk. Akkor olyan erő, kitartás és egyszerűség mutatkozik meg bennünk, amely tökéletes eszközökké tesz bennünket Isten kezében.”⁹

„A naponkénti imádkozás éppen olyan lényeges tényezője a lelki életnek és a kegyelemben való növekedésnek, mint amilyen a kenyér a fizikai test jóléte szempontjából. Szokjuk meg, hogy gyakran emeljük fel gondolatainkat Istenhez imában. Ha elménk elkalandozik, fegyelmezzük meg. Végül, kitartó erőfeszítések által könnyen megvalósíthatjuk ezt. Krisztustól elválasztva egyetlen pillanatig sem vagyunk biztonságban. Minden lépésünkben örvendezhetünk Isten jelenlétének, de csak akkor, ha tiszteletben tartjuk az Általa előírt feltételeket.”¹⁰

Jézus Krisztus nem maradhat szótlan, amikor az Ő kilétéről van szó, még élete árán sem, miközben a papoknak holtan volt rá szükségük és az apostolok megelégedtek azzal, hogy eltemessék Őt.

Az adventizmus arra hivatott, hogy megmutassa, hogyan kell a jelenben élni a személyes Istennel, Ábrahám, Izsák és Jákob Istenével¹¹, Aki valódi és élő követői életében is, Aki nem emberi erővel bír, hanem Isten erejével, mely az Ő létezésének mindennél fejebbvaló valósága, amely közvetett módon Isten emberére is kihat.

Krisztus halála leginkább az Ő jelenlétének hiányát mutatta ki a tanítványok életében. Feltámadása egyszer és mindenkorra helyreállította az Ő jelenlétét, mely a Szentlélek tevékenységében folytatódik. Ez a kereszténység újjászületésének megoldása, mely a találkozás apostoli vágyához, Krisztus visszajöveteléhez vezet, melyet ők már régen vártak.¹²

Az Ő személyes megismerése, a Vele való találkozás kilátása arra készíti az embert, hogy értékelje, megértse és óhajtsa elmélyíteni az Ő akaratának és Igéjének elsajátítását. Isten ereje és az Ő megismerése megnyilatkozik az ember életének minden tekintetében, mindenki számára nyilvánvalóvá téve az egyén Istennel való személyes és közvetlen barátságát, a valódi imádat és a hit tárgyilagosságának lényegét. Egy másféle adventizmus nem nyerhet igazolást. ■

Dănuț Bursuc, lelkész,
Moldvai Egyházterület

5. Máté 27:57.

6. Elleneztek azt a feliratot, amelyen az állt, hogy „Király”. Kérték, hogy pecsételjék le a sírt, hogy a tanítványok ne-hogy ellopják a testet, mert tudták, hogy Jézus előre beszélt feltámadásáról.

7. János 11:47-50.

8. Ellen G. White: *Jézus élete*, 655. old.

9. Ellen G. White: *Bizonyságtételek* 5. kötet, 514–515. old.

10. Ellen G. White: *Elme, jellem és személyiség*, 180. old.

11. Ez a negyedik parancsolatban megjelenő kapcsolatrendszer lényege az idő és az egyén összefüggésében. Ezt a parancsolatot nem szabad elfelednünk.

12. 2Pt 3:12-13; Tit 2:13; 2Tim 4:8; Jel 22:20; stb.

A zsenialitásnak vannak mellékhatásai

A századok során az emberiséget mindig elbűvölték a híres idézetek, a kimagasló alkotások, az elképesztő tudományos felfedezések, a hihetetlen találmányok, a felejthetetlen szónoklatok. Azok a hírességek, akik kézjegyüket otthagyták a történelem lapjain, még mindig rendkívüli fontossággal bírnak az ismeretek és a hozzáértés szempontjából. A többiek, a közönséges halandók ámulattal és csodálattal tekintenek a nagy emberek elméjének szüleményére, eredményes gondolkodásmódjára. Ők csupán megjegyzéseket tehetnek a hátrahagyott munka különböző vetületeivel kapcsolatban, értelmiségi szinten azonban semmiképp nem érhetik fel azt. Mindezek ellenére, úgy tűnik, hogy a rendkívüli intelligenciaszinttel rendelkező egyének, vagy a kimagasló erővel bíró személyek is küzdenek bizonyos hiányosságokkal.

Az aranyszívű izomköteg

Hatalmas erejű ember, Isten által kiválasztott vezető, akinek feladata, hogy a népet megszabadítsa a filiszteusok uralmától. Saját kezével, egyedül megölt egy oroszlánt; erőfeszítések nélkül ölt meg 30 embert Askelonban; 300 rókának kötözte össze a farkát és a filiszteusok vetésébe hajtotta azokat; egy számarállcsonttal 1000 filiszteust pusztított el; és Gáza kapuit a Hebron csúcsára vitte, mégis egyik nagy hiányossága, hogy a szívére hallgat.

A súlyemelés bajnoka, a közelharc mestere, feketeöves, rivaldafényben úszik, valóságos híresség. Azonban, mint majdnem minden népszerű-

ségnek örvendő híresség, Sámson is küzd gyengeségekkel: „Őt vedyed nékem, mert csak ő kedves az én szemeim előtt” (Bír 14:3). Időnként elegendő egyetlen gyenge pillanat a bukáshoz. Egyetlen másodperc alatt elveszíthetjük dicsőségünk éveit: „Mikor aztán őt minden nap zaklatta szavaival, és gyötörte őt: halálosan belefáradt a lelke, és kitarta előtte egész szívét...” (Bír 16:16-17).

Mintha minden erős férfi jellegzetessége lenne, hogy a nem megfelelő ember előtt, mindig a legalkalmatlanabb pillanatokban tárja ki szívét. Még a föld legbölcsebb embere is feladta az ismeretek és a józan ítélőképesség minden küzdelmét az idegen asszonyok bűvölete előtt. És innen csak egyetlen lépés választotta el a bukástól.

Minden út a bölcsesség felé vezet

Az ismereteket értékelik, a befektetett munkát megfizetik, az erőt megcsodálják, az intelligenciát megdicsérik, de egy kiegyensúlyozott élet kialakításához ennél többre van szükség. Az életre való helyes rálátás érdekében olyan bölcsességet kell tanúsítanunk, amely a megfelelő helyen, a kellő időben hozza felszínre az intelligencia megnyilvánulásait. Olyan józan ítélőképességgel kell rendelkezoznünk, amely egészséges döntéshozatalhoz vezet, és olyan találékonyságot kell birtokolnunk, amely az elme gondolatait összekapcsolja a szív érzelmeivel. Sok esetben, a világ színpadán való csillogás érdekében feladozzuk boldogságunkat, egészségünket, családjunkat, értékeinket vagy elveinket.

És íme, ezt a szempontot figyelmen kívül hagyva, egy mélyebb betekintés által megállapíthatjuk, hogy a hangzatos nevek viselői is komoly gondokkal küzdöttek. Voltak, akiknek boldog gyermekkorát tönkretette szülei dicsőséghajhásza; voltak, akik futó kapcsolataik miatt éltek zaklatott életet; voltak, akiknek az egészsége romlott meg, mivel túlságosan fiatal korban zúdult rájuk a szakmájukkal járó minden megerőltetés; voltak, akiket nem értettek meg kortársaik, és csak haláluk után váltak híresekké és elismertekké. Az élet értelmének titkait tehát nem fedezte fel sem Mozart, sem Beethoven, sem Eminescu, sem Shakespeare, sem Michelangelo, sem Einstein, sem Salamon, sem Sámson. Inkább

fogalmazzunk úgy, hogy nem azokban a dolgokban találták meg, amelyre nagy hangsúlyt fektettek, hanem inkább ott, ahol nem is várták volna. Miért? Valószínűleg azért, mert az élet értelme nem az agysejtek mennyiségének kölcsönhatásában, nem az izommennyiségben, nem a billentyűkön száguldó ujjak fürgeségében, nem a művészi megnyilvánulásokban, nem a monumentális épületekben, nem a kilométernyi verssorokban rejlik. A híres emberek nagy része apró következtetésekre jutott, és a tényszerű igazságokból alkotott igazi felfedezéseket éppen azért, mert az emberek többsége figyelmen kívül hagyja az apróságokat és mindig a dicsőségre összpontosít.

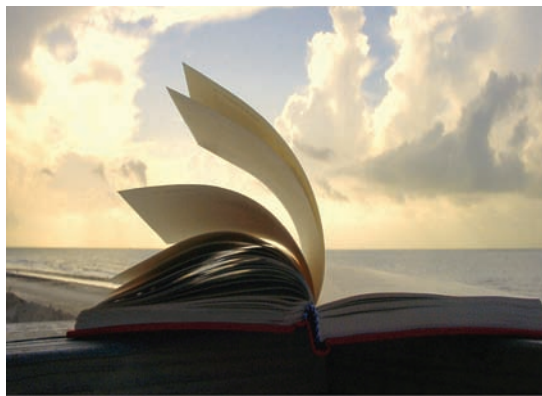
A zseni igazi megvalósításai

Amikor valaki szónoklatokból tartja fenn magát és közvélemény-függővé válik, elkerülhetetlen, hogy ne saját megvalósításaiban bízva, a kapott tapsot emelje a ranglétra legfelső fokára. Ennek ellenére *Abraham Lincoln* így fogalmazott: „Isten az én közvéleményem”. Szavai magasztos visszhangként csengenek a nyugtalanság és az Istenségbe vetett bizalom hiányának századain át.

A világ tapasztalatai megtanítanak arra, hogy a lelki békességet nem saját megvalósításaink, hanem az élet vízvázalásai eredményezik: „Nem csüggedek, mert minden sikertelen kísérletem egy lépéssel előre visz” (*Thomas Alva Edison*).

A művész más szemmel látja a világot, más színekben adja vissza a valóságot, fény-árnyékhatásokkal vagy éppen egy érthetetlen formahalmazban fogalmazza meg azt. Amikor azonban az élet helyes értékét kell kifejeznie, aláhúzza az egyértelmű valóságot: „Az élet Isten ajándéka számunkra. Ahogyan éljük, az a mi ajándékunk Isten számára” (*Michelangelo di Lodovico Buonarroti Simoni*).

A szavak művészi összefűzésének ajándéka, az érvelés ereje, a kor legmegfelelőbb összefüggéseiben elmondott szónoklatok nem nekünk adnak igazat, egyszerűen csak helyes rálátást nyújtanak egyéni értékrendünkre: „Az értelem nélküli jellem is sokra képes, azonban a jellem nélküli intelligencia semmit nem ér” (*Marcus Tullius Cicero*).

A filozófia a dolgok természetes értelmét természetellenes megfogalmazásokra bontja. Ezáltal nevez intelligensnek bizonyos embercsoportot. És mégis, „nem elegendő, ha valakinek jó esze van, a cél annak helyes felhasználása” (*Rene Descartes*).

Amikor agyunk nagy részét kihasználjuk – többet, mint az átlagember –, amikor a világ titkai már nem vetnek fel átláthatatlan kérdéseket számunkra, amikor tudás- és ismeretanyagunkkal kitűnünk mások közül, ahelyett, hogy örvendeznénk a dicsőség pillanatainak és elismernénk, hogy elérkeztünk hön vágyott célunkhoz, inkább a középszerűek ezen felfogása fölé emelkedve felkiáltunk: „Isten gondolatait szeretném megismerni, a többi csupán részletkérdés” (*Albert Einstein*).

A vers, a politika és a filozófia összekapcsolása olyan remekműveket alkotott, melyek a világirodalom örökségének méltó kiegészítőivé váltak. Úgy tünne, hogy minden, ami körülvesz birtokolható, és képtelenek vagyunk a feljebbvaló hatalom elismerésére. Ezzel ellentétben, csak egy kijelentés hangzik el: „A természet az Örök Isten műalkotása” (*Dante Alighieri*).

Annak ellenére, hogy cselekedeteinket javainkra, pénzünkre, a megfogható dolgokra összpontosítjuk, létezik ezeknél sokkal értékesebb is: „Képtelenség az igazságokat a folyton változó, a soha nem állandó anyagi dolgok függvényében megítélni. Amikor az igazságot keresed, olyan dolgokra kell támaszkodj, amelyek soha nem változnak” (*Arisztotelész*).

Mindamellet, hogy a gondolatok összhangja a kottán megjelenő hangjegyek játékában ölt formát, mely kellemesen hangzik és felmagasztalja az emberi képességeket, „a zene Isten tiszteletére és a lélek engedélyezett kedvtelésére szolgáló kellemes összjáték” (*Johann Sebastian Bach*).

Gyakran tapasztaljuk, hogy a látszat csal, vagy figyelmen kívül hagyjuk a valódi értékeket. „Mert akik csúfolták a kicsiny kezdetet, örülni fognak...” (*Zak 4:10*). A körülmények sok esetben arra késztetnek, hogy túlságosan hamar rányomjuk valamire bélyegünket, hogy a nagy, látható dolgok fényében ítéljük meg az embereket, pedig a valóságban az apró részletek sokkal fontosabbak lehetnek. Megváltozik az értékrendünk, amikor az örökkévalóság gondolata áthatja bensőnk. Akkor felfedezzük majd az élet valódi értelmét és a halhatatlanság érzésétől átítatott halandó ajkak csak ezt kiáltják: „Halleluja!” ■

*Időnként
legendő egyetlen
gyenge pillanat
a bukáshoz.
Egyetlen
másodperc alatt
elvezíthetjük
dicsőségünk
éveit.*

Laura Őtetco
a *Respiro* folyóirat
szerkesztője.

Advent világosság a slăvești-i kerületben

Gyülekezetalapítások története a Vâlcea megyei Slăvești (Berbești) kerületben

Petre Iedu az 1916-os háború alkalmával, a fronton ismerte meg az evangéliumot és az Úr Jézus Krisztus szabadítását. Az első világháború végén, hazatérése után elmondta az embereknek mindazt, amit az evangéliumokban felfedezett. A Vâlcea megyei Sinești községben lakott, Coltești (Alunu) és Slăvești községek (ma Berbești város) szomszédságában.

Bizonyágtétele folytán 1925 és 1927 között a slăvești-i Dumitru Șamotă és a coltești-i Dumitrescu Ioan valamint Dumitrescu Iacob is csatlakozott az újonnan felfedezett tanításhoz. A maguk során ezek a tanítványok a saját környékükön is elhívték a bibliai igazságok magvait.

Az első években, mivel még nem létezett szervezett gyülekezet a közelben, ezek a testvérek a craiovai gyülekezetbe jártak az úrvacsorai alkalmakra, és azért hogy hittestvéreikkel találkozzanak. A 170 km-es távolságot kerékpárral tették meg. Később a megyében alakult egy kisebb csoport a 42 km-re levő Bălcești-en, majd még egy, közelebb, Țepești helységben (ma Teteoiu). A Țepești-ig vezető 25-30 kilométeres távot gyalog tették meg, a 10 kilométeres rövidítés érdekében dombokon, erdőknél át.

Az 1930-as évek környékén alakult meg a sinești-i gyülekezet. Egy évvel később, Slăvești-en is alapítottak gyülekezetet. Az igazságot továbbvitték a hegyvidékig, ahol néhány év múlva, Vaideeni községben is szerveződött egy szombatünneplő gyülekezet.

Azok a fiatalok, akik Vaideeni-be jártak (Șamotă Dumitru, Pițurlea Gheorghe, Șamotă Constantin és mások), hogy felkészüljenek a keresztségre, már pénteken útnak indultak, hogy naplemente előtt odaérjenek. A szombatnap utazást elkerülendő, vasárnap tértek haza. Amikor a vaideeni-i ortodox pap értesült a jelenl-

tükről, szervezett egy csoportot, akik az útszéli bokrok közé rejtőzve várták az arra elhaladó fiatalokat. Amikor az adventisták odaértek, eléjük ugrottak. Kiabáltak, káromkodtak és a nyomukba eredtek, de egyiket sem sikerült elfogniuk, mivel az üldözőket az őr, az adventista ifjakat azonban az Úr vezette. Egy szögesdróttal bekerített szarvasmarha karám közelébe érve, a fiatalok könnyűszerrel átjutottak a kerítésen, így nem tudták utolérni őket. Mindez idő alatt a pap kétségbeesetten kiáltozott és bátorította embereit.

„Mert aki titeket bánt, az ő szemefényét bántja”

A coltești-i csoport ebben a helységben, de a 4-5 km távolságra fekvő Slăvești és Sinești községekben is tartott összejöveteleket. Egyik szombaton, amikor a három helység hívó tagjai Coltești-en gyülekeztek, rájuk rontott a pap, a polgármester és a falu rendőre, valamint egy, a pap által összetoborzott kisebb csoport. Letartóztatással fenyegették őket, azt kiáltozták, hogy eltávolodjanak, hogy nincs szükségük eretnekekre a faluban, és bolsevikoknak nevezték őket. Az összegyűlték között volt Vasile Vlăduțescu, az igazság egyik barátja is, aki előzőleg a polgármesteri hivatal jegyzője volt és ismerte az állam törvényeit. Kiment az udvarra, a csoport elé állt és átvette a szót. Jól tájékozott, határozott modorban mondta nekik, hogy viselkedésükkel áthágják az állam és Isten törvényeit. Majd azt mondta, hogy Isten megbünteti őket tetteikért. Ezek hallatára a pap, a rendőr és a polgármester, az őket kísérő csoporttal együtt zavargások nélkül elhagyták a gyülekezés helyét. A következő szombaton, miközben a testvérek az istentiszteleten voltak, a falu harangja hármuk egyikének a temetésére kondult meg. Egy év leforgása alatt a másik két vezető is elhunyt. Ez a fordulat nagyon felzaklatta a lakosságot. Az emberek között ez a felfogás terjedt el: „Ne bántásatok az adventistákat, mert Isten megbünteti benneteket.” Az események következtében sokan tértek Istenhez.

A sinești-i gyülekezet az 1980-as években

A sinești-i kórus a kommunizmus idején

Dumitru Șamotă (jobbra) 70 éves korában

„Az Úr hadakozik ti érettetek; ti pedig veszteg legyetek”

Az Antonescu-rendszer idején, a vallási megszorítások következtében, a gyülekezetek zárva voltak, az újonnan megtértek keresztségét is csak éjjel tarthatták. Az úrvacsorai istentiszteleteket is éjjel, erdők tisztásain, ligetekben tartották. Az egyik ilyen találkozási hely a Tărăia folyó és az Olteț torkolata volt, ahol több keresztségi istentiszteletet is rendeztek. Az egyik úrvacsorai alkalommal a három helység tagjai az Olteț folyó partján egy berekben gyűltek össze. A biztonság érdekében öröket állítottak. Amikor az aláztosági szertartásra (lábmosás) került a sor, faágak recscentek a közelben. A presbiter elküldött néhány tagot, hogy a hang kilétére fényt derítsenek. A hold olyan fényesen világított, hogy olvasni lehetett. Felvették a kapcsolatot a kiküldött örökkel, de nem láttak és nem találtak semmit.

Az istentisztelet csendben, rendezavarás nélkül zajlott le. Végül imádkoztak és mindenki elindult a saját faluja felé. A Slăvești felé tartó csoport a folyó mentén haladt. Hirtelen egy nő kinézetű, feketébe öltözött, de az emberi méretnél nagyobb alak jelent meg előttük. Dogaru Dumitru testvér engedélyt kért, hogy megküzdjön ezzel az alakkal, mert, mint mondta, Isten nem hagyja el őt. A presbiter azt válaszolta, hogy az Úr közbe fog lépni. Ezen szavak hallatára az alak megfordult és eltűnt az erdőben. A csoport folytatta útját és mindenki biztonságosan megérkezett otthonába.

A kommunista és a posztkommunista rendszer időszaka

1961 és 1990 között a három gyülekezet Sinești községhez kapcsolódott. Ebben az időszakban a távolabb lakó testvérek 15 kilométert gyalogoltak családtagjaikkal az erdőn keresztül, de soha nem hiányoztak a gyülekezetből. Amikor nem volt kedvező az időjárás, a lelkészekkel együtt én is elmentem úrvacsorát osztani a Valea Pojarului (ma Bustuchin, Gorj megye) helységben levő kisebb csoporthoz. Az odavezető utat 3-4 óra alatt lehetett gyalog megtenni. Ezen a vidéken Tolan testvér, Burtescu Gheorghe testvér, Cioviță Gheorghe testvér, Manea Liviu testvér, Ciucă Ioan testvér, Faluvégi Dezső testvér felügyelete alatt Belu Ioan testvér és Moisan Petre testvér végzett lelkészi szolgálatot.

1990 után Isten megnyitotta a menny csatornáit. Újból megnyílt a slăvești-i gyülekezet, valamint új gyülekezetek alakultak Coltești és Valea Pojarului helységeken. A sinești-i gyülekezet

minden tagja, lakóhelyének megfelelően szétszóródott az újonnan alakult közösségekbe. A slăvești-i gyülekezetben 24 tag maradt, s mivel az imaház épülete régi volt és nem hasonlított Isten templomához, elhatároztuk, hogy építünk egy újat. Őt testvéremmel, Isten lelkének ihletésére 200 000 lej gyűjtöttünk össze, amikor egy új személygépkocsi ára abban az időben 70 000 lej volt. A munkálatozat 1990 tavaszán kezdtük el és decemberben már az egyik emeleti szobában össze tudtunk gyűlni.

1990-ben gondok adódtak az építkezési engedéllyel. Csak néhány hónap telt el az 1989-es forradalom óta, az állami hivatalokban pedig egyik helyről a másikra küldtek, mivel nehezen bocsátották ki az egyházi épületek építkezési engedélyét. Amikor már a falakat félig felépítettük, egy pap panaszlevelének eredményeképpen, júniusban, meglátogatott a polgármester, a rendőrség és a tervezőiroda néhány képviselője. Felhívást kaptunk a munkálatok leállítására. Abban az időszakban a gyülekezet minden tagja, családotól kivette részét az építkezésben. A feleségek és a nagyobb gyerekek is jelen voltak, amikor a kapuban fogadtam a hivatalos küldöttséget. Elmondtam nekik, hogy nem merem megmondani ezeknek az embereknek, hogy menjenek haza, mert ők nem fognak rám hallgatni. Megígértem nekik, hogy miután a falak megerősítésére szolgáló vasbeton körgyűrűt megépítjük, leállítjuk a munkát és újból a megyei hivatalhoz fordulunk megoldásért. Isten kegyelméből minden gondunk megoldódott és az imaház befejezésével egy időben a tagok létszáma is megsokszorozódott. Hat év alatt, 1996-ra, 24 tagról 84-re emelkedett a tagok száma. Jelenleg a hívők egy csoportja működik 10 kilométerrel észak-keletre, a dombokon túl, Copăceni-ben. Tíz tagot számlálnak, saját, új gyülekezetük van. Déli irányban, 20 kilométer távolságra pedig egy másik, szintén tíztagú csoport szerveződött Livezi-ben.

Jelenleg 70-re csökkent tagjaink létszáma, mivel egyesek külföldön vállaltak munkát, míg többen más gyülekezetekbe kérték a tagságukat, de reméljük, hogy az Úr az Ő népe felé fordítja arcát és mindannyian csatlakozunk az Ő munkájához. ■

A slăvești-i gyülekezet, 2001

Kereszttség a slăvești-i gyülekezetben

Aurel Pițurlea
a slăvești-i (Vâlcea megye) gyülekezet presbitere.

Felekezeti megbízottak

Az egyházak területi egységeinek szintjén a megbízottak testülete végezte a kommunista rendszer vallási stratégiájának alkalmazását. A megbízottak, vagy más néven a felekezeti biztosok képezték a lelkészek és a hívők vallásos tevékenységének felügyeletét, valamint ők hajtották végre a rendszer megszorító intézkedéseinek a bevezetését. A megbízott, sok esetben az egyházzal való kapcsolat egy szomorú emlékének hordozója volt, aki a Kultuszminisztérium alkalmazottjaként mindig jelen volt a helyi gyülekezetek életében. Ő volt a kommunista állam és a helyi gyülekezetek kapcsolatának utolsó láncszeme. Az esetek nagy részében ő volt az állam egyedüli olyan képviselője, akivel szemben a lelkészek különböző kérdésekben „alkudozhattak”. A megbízottak nem voltak a helyi közigazgatás tagjai, ők egyenesen a „központnak” adtak jelentést. Őket bízták meg a helyi felekezetek teljes felügyeletével.

Munkájuk során sok esetben visszaéltek hatalmukkal: megtiltottak bizonyos vallási megnyilvánulásokat, elvették a lelkészek munkaengedélyét, visszavonták a gyülekezetek működési engedélyét, elkobozták a vallásos irodalmat, részt vettek a békegyűléseken és figyelmeztették a „vétkeseket” az állam ellen irányuló „ellenséges” megnyilvánulások veszélyére. Gyakran lekezelően és ellenségesen viselkedtek az egyház képviselőivel. A megvesztegetések, a megalázások, a félelemkeltés vagy a börtönbüntetés képezte a biztosok kifejezési módját a lelkészekkel és a gyülekezetvezetőkkel szemben. A legközvetlenebb módon beavatkoztak a gyülekezetek belső kérdéseibe, éreztették, hogy az egyházi élet minden kérdésében az övék az utolsó szó. Olyan emberek álarcát vették fel, akik állították, hogy a gyülekezet javát szolgálják, csendet és rendet kívánnak a közösség számára. Például a Craiovai Terület biztosa 1963. március 1-jén kelt jelentésében így fogalmazott: „Az Egyházterület Bizottságának körében tapasztalt feszültségek miatt nem figyeltek eléggé a craiovai gyülekezet belső rendjére, így bizonyos személyek túlbuzgó magatartásról tesznek tanúságot. Ennek érdekében a Kultuszminisztérium szervei erőteljesen beavatkoztak a rend fenntartása érdekében, mivel a gyülekezet már 183 tagot számlál¹.” Milyen rendfenntartásról van szó? Természetesen emberi rendről, amely egy olyan hatalomtól származott, amely tulajdonképpen a gyülekezet

1. ASSC, 93/1960. dosszié, 2. köt., 96, 12.

szervezetlenségét és zűrzavarát óhajtotta. Ilyen szoros megfigyelés és megszorítások mellett a gyülekezetek lelkészei és a vezetők megpróbálták különböző módszerekkel „megszelídíteni” a biztosokat, a megbízottakat. Sok esetben bizonyos pénzüsszegeket vagy szolgáltatásokat ajánlottak fel ennek érdekében. Olyan biztosok is voltak, akik a lényeges anyagi támogatás ellenére minden „rendellenességet” jelentettek a Kultuszminisztériumnak és a helyi szervek képviselőinek.

Azonban más jellemű biztosokat is megemlíthetünk, mint: Ion Barbu (Ialomița), Gheorghe Buriceanu (Giurgiu), Aurel Mocanu (Constanța), Eugen Duldner (Brassó) vagy Țepeș Hoinărescu (Kolozsvár), akik általában megértően viszonyultak a lelkész és a gyülekezet kérdéseire. A „megértőbb” biztosokat is megjutalmazták jóindulatukért. A Constanța megyei gyülekezet-vezetők és lelkészek hűen őrzik emlékezetükben Aurel Mocan vallási biztos alakját, aki jóindulatúan és védelmezően viszonyult a gyülekezet-hez, védte a közösség érdekeit. Ezt nem teljesen önzetlenül tette, mert gyakran élvezte a tagok és a vezetőség lényeges támogatását.

A 70-es években Constanța megyében és az ország többi részén is kirobbant egy olyan szervezkedés, amely által a párt arra törekedett, hogy a szocialista állami intézményekből eltávolítsák az adventista alkalmazottakat. Számos adventista került ilyen helyzetbe. Amikor a pártszervezet rádöbbent ennek a tevékenységnek a súlyosságára, valamint a nemzeti és a nemzetközi visszhangok kockázataira, Aurel Mocanu jelentette feljebbvalóinak, hogy milyen hatalmas válsághelyzet volt kialakulóban Constanța megyében és ő milyen intézkedéseket hozott ennek megakadályozására. A végeredmény majdnem az állásába került: „A biztos nem cselekedett helyesen. Más lett volna az eredmény, ha kikérte volna véleményünket. Hívassák fel a biztosok Központjába, hogy ott szolgáljon magyarázattal tetteire.” Mivel végül mégis megtarthatta munkahelyét, arra következtethetünk, hogy tudta, hogyan kell elhárítani az adventisták védelmezésével járó, számára káros következményeket.

Ugyanakkor Titu Cazan lelkész nagyra értékelte a Brassó megyei vallási biztost, Eugen Duldner-t, aki sokat támogatta a brassói gyülekezet építkezési munkálatait. Ilyen, és ehhez hasonló jóindulatú biztosok minden bizonynyal voltak még. Az említett személyek azonban kivételek. A legtöbben önkényúrként viselkedtek területükön, és szoros kapcsolatban álltak a Titkosrendőrség képviselőivel. Egyesek maguk

is ilyen tisztségben álltak. A Ceaușescu-időszakban, a 26 megyei szintű biztos (általában két megyére felügyeltek) közül egy adatokat szolgáltatott, 12-en engedéllyel működtek, mivel párttagok voltak, hatot nem használtak, de „megfelelő” minősítést kaptak és hét személyt eltávolításra javasoltak, mivel, „eltértek a szocialista erkölcs kérelmeitől”².

Ez utóbbiak között volt Alexandru Pruteanu buzăui biztos is. Ő a buzăui Teológiai Intézetben és a bukaresti Teológiai Egyetemen tanult. Tanulmányai végeztével elutasította a felszentelést és elvégezte a Iași-i Történelmi Egyetem kurzusait is. Bizonyos felekezetek képviselői nem becsületes üzletembernek kiáltották ki, azzal vádolva, hogy pénzt fogadott el a papoktól, kinevezések, elhelyezések ügyének intézése érdekében, ugyanakkor segítette néhány személy bejutását a buzăui Teológiai Intézetbe.

A papok egy csoportjának névtelen levele eljutott a Belügyminisztérium szerveihez, melyben azzal vádolták, hogy „személyes területének tekinti a megye egyházi szervezeteit, együttműködik a központi hatalom képviselőivel, és osztozik velük a kapott pénzen. 12 éve foglalkozik ilyen jellegű üzérkedéssel, pénzt vesz el a papoktól és a pap jelöltektől³.” Az adventisták is nagymértékben hozzájárultak a biztosok jövedelmének gazdagításához, ők azonban nem tettek feljelentést ellenük. Meglepő módon, ezen adatok ellenére, Alexandru Pruteanu az 1989-es rendszerváltásig folyamatosan ebben a tisztségben maradt. A pénz és a kapcsolatok ebben az esetben erősebbnek bizonyultak a kommunista Titkosrendőrségnél, a „szocialista erkölcsi kérelmek” pedig csak jelmondatként szerepeltek.

Ezzel ellentétben a Dâmbovița megyei megbízottat lecserélték tisztségéből, mivel támogatta az Evangéliumi Keresztény Egyházat, segítette gyülekezetalapítási erőfeszítéseiket és ellenzékbe került a Târgu Jiu-i ortodox vezetőséggel. Ugyanakkor azt a hibát is elkövette, hogy Valea Voievizilor helységben nutriafarmot alapított egy püncösdista tag földterületén. ■

Gheorghe Modoran az Adventista Teológiai Intézet egyháztörténet tanára.

2. Adrian Nicolae Petcu: *Activitatea Departamentului Cultelor în atenția Securității*, I. In: „Caiete CNSAS”, II, 2 (4), 2009, 136. old.

3. ACNSAS, 11206. dosszié, 8. köt., 167. old.

A beteljesülés útja

Bukarestben végeztem a tanulmányaimat és a Labirint gyülekezetbe jártam. Nagyon szerettem olyan missziós tevékenységekbe kapcsolódni, mint az utazó-könyvtár, a kórházlátogatások és egyébek. Egy szombaton kijelentették, hogy könyvevangélista képzést szerveznek a Popa Tatu gyülekezetben. Mivel pszichológiát tanultam, arra gondoltam, hogy ezek a tanfolyamok segítenek jobban megérteni az embereket, így én is feliratkoztam. Már egy ideje éreztem, hogy többet kellene tennem az Úr munkájában, tehát ez a kiképzés válaszként érkezett számomra. Különösképpen megragadónak találtam azokat a tapasztalatokat, amelyekből kitűnt, hogy milyen csodálatos módon használja fel Isten azokat, akik ezen a területen dolgoznak.

Diák lévén nem volt nagyon sok szabad időm, tanulmányaim vége felé azonban elhatároztam, hogy rész munkaidőben vállalom a könyvevangelizálást. Abban az időszakban a könyvevangélisták nem voltak a kiadóhivatal munkakönyves alkalmazottai, mint most, hanem szerződéses alapon dolgoztak.

Szüleim nem örvendtek döntésemnek, különösen ortodoxvallású édesapám haragudott, mivel szerette volna, ha pszichológusként vállalom

munkát, hiszen azért támogatta egyetemi tanulmányaimat. Szerinte a könyvadásához nem szükséges felsőfokú képzettség. Természetesen édesapám nem látta döntésem lelki vetületét, így nem érthette meg annak fontosságát.

Először Bukarestben dolgoztam könyvevangélistaként. Fenntartásaim voltak, mivel egyedül voltam és abban az időben az egyetlen módszer a házról házra járás, a tömbházak és bizonyos intézmények felkeresése volt. Az én területem a Piața Unirii környéke és a Parlament épülete körüli tömbház negyed volt. Egyedül voltam, a házak folyosói pedig sokszor hosszú, sötét alagútnak tűntek, tehát teljes mértékben Isten és az angyalok védelméről függtem. Sok személlyel megismerkedtem, voltak, akik behívtak otthonukba, voltak, akik számos lelki és egészségügyi témájú könyvet vásároltak és megköszönték a munkámat.

Abban az időszakban, a könyvevangélisták a Viața și Sănătatea Kiadó képviselőiként mutatkoztak be, így akiket nem érdekeltek a könyvek, nem fogadták látogatásunkat.

Isten felhasználta Forray testvért, a Román Unió irodalommal foglalkozó akkori vezetőjét, akinek az a gondolata támadt, hogy alapítson egy szervezetet, amelynek a keretében dolgozhassanak a könyvevangélisták, és amely előítéletek nélküli szabad utat biztosíthat minél több ember felkereséséhez. Így született meg az ASEF (Az Egészség, Nevelés és Család Egyesület), amely jelen pillanatban is különleges áldást jelent a romániai könyvevangélista munka számára. Később tudtam meg, hogy a könyvevangélisták világszinten is a Home Health Education Service keretén belül dolgoznak.

Nagy előrelépést jelentett munkánk számára, amikor az ASEF együttműködési szerződést írt alá a bukaresti Közegészségügyi Hivatallal. Ennek köszönhetően dolgozhattunk különböző intézményekben, iskolákban, ahol – ha a kiadó vagy az egyház részéről mutatkoztunk volna be – az előítéletek miatt biztosan nem fogadtak volna.

Isten ihlette az egészségügyi felmérések (vérnyomásmérés, testzsír-mérés) bevezetésének módszerét is, amely a könyvevangélista munka fontos kiegészítőjévé vált országunkban.

Az egészségügyi szemináriumok tartása számos hivatalos intézmény ajtaját nyitotta meg előttünk. Egy laptop és egy vetítógép segítségével előadásokat tartottunk az intézmények alkalmazottainak. Ily módon az ország minden részén dolgozhattunk polgármesteri hivatalok, városi tanácsi hivatalok, bíróságok, rendőrségek, tűzoltóságok, katonaságok, gyárak és magán cégek irodáiban.

Ezzel a módszerrel jutottam el az Állami Levéltár, az Oktatástudományi Intézet, a bukaresti Pénzügyi Hivatal és más intézmények alkalmazottaihoz.

Visszaemlékszem egy alkalomra, amikor egy bukaresti bankban, a mintegy 200 alkalmazott számára tartandó szeminárium megszervezésével foglalkozó hölgy az előadás végén megkérdezte, hogy nem keresünk-e új munkatársakat. Elmondta, hogy nagy fizetése ellenére munkája nem nyújtja számára azt az örömet és beteljesülést, amelyet bennem látott, miközben az embereket egészségük megőrzésére és értékelésére tanítottam. Meghatott a kérése, azonban nem tudtam megmondani neki, hogy munkám egyik feltétele a Hetednapos Adventista Egyházhoz való tartozás. Arra is emlékszem, hogy annál a banknál sokan megvásárolták Ellen White 5 kötetből álló, *A korszakok nyomában* című sorozatát. Ez nagy örömmel töltött el, és dicsérem az Urat, Aki ilyen lendülettel és ennyire látványosan vezeti a munkát.

Egy alkalommal meghívtak, hogy a Rompetrol medgidiai kirendeltségén dolgozó több száz alkalmazottnak mutassam be előadásainkat. Biztosították az utaztatásomat és a cég egyik tengerparti luxuslakásában szállásoltak el. Valóságosan is a Világegyetem Királyának leányaként éreztem magam és kimondhatatlanul boldog vagyok, hogy naponta szemlélhetem csodatetteit.

Az egyetem elvégzése után Forray testvér meghívott, hogy pszichológiát oktassak a könyvevangélisták felkészítő tanfolyamain, melyeket háromhetes időszakonként rendeztek meg Méhkertben. A tanfolyamok délelőtt zajlottak, délután pedig Brassóban végeztünk könyvevangélista munkát. Abban az időszakban nagyon szép tapasztalataim voltak, melyek által Isten megmutatta nekem, hogy mennyire fontos ez a tevékenység, amelyben mindig az első sorban állva, az emberek között járva, beszélhetünk nekik Istenről. Méhkertben Forray testvér megosztotta velem aggodalmait, mivel egyre kevesebb testvér vállalkozott arra, hogy időt és energiát szenteljen a könyvevangélisták munkájára. Miután

azzal bátorítottam, hogy az Úr nem hagyja végezetlenül az Ő munkáját, visszatértem a szobámba és könnyes szemmel, buzgón kértem Istent, hogy küldjön munkásokat ebbe a tevékenységbe. Hirtelen egy suttyogó hangot hallottam: „És te, Corina, mit teszel?” Addig, soha nem gondoltam arra, hogy egész életemben könyvevangélista legyek. Számomra ez a tevékenység kedvtelés volt, amit nagyon szerettem, de nem képzeltem el, hogy ez lesz életem munkája.

Ott a térdeimen, a méhkeri szobámban megfogadtam az Úrnak, hogy a könyvevangélisták munkája által fogom Őt egész életemben szolgálni, még akkor is, ha egyedül maradok ezen a téren.

Számomra ez a fogadalom ugyanolyan fontossággal bírt, mint a keresztség vagy a házasság szövetsége.

2004-ben az Úr elhívott, hogy az Észak-Erdélyi Egyházterület könyvevangélista-vezetője legyek. Abban a kiváltságban volt részem, hogy az ország e szép vidékén dolgozhattam az Úrért, különleges embereket ismerhettem meg és csodálatos tapasztalatokat szerezhettem.

Egy tengerparti könyvevangélisták alkalmával ismertem meg Ștefan, a cernicai Adventista Teológiai Intézet akkor frissen végzett diákját, aki élete céljául tűzte ki a missziómunka, és ezen belül a könyvevangélisták végzését. 2005-ben házasságot kötöttünk, és együtt még kiváltságosabb helyzetben vagyunk, mert mindketten az Urat szolgáljuk.

Az országunkban zajló könyvevangélisták tevékenység kezdeteire visszatekintve csodálattal emlékszem Isten vezetésének különleges alkalmaira, ahogyan Ő vezette ezt a munkát, a tervekre, a megvalósításokra, melyek közül megemlítem a Valdens diák, a Valdens lelkész, a Valdens Kiadó és a többi ehhez hasonló kezdeményezést. Isten számos ajtót nyitott meg előttünk, és ezeket folytonosan nyitva tartja számunkra, hogy a könyvevangélisták munkáját szabadon végezhessük.

Biztos vagyok benne, hogy Ő örvendezne, ha munkásainak hadserege szaporodna. Te szeretnél válaszolni hívására? ■

Corina Pelin, könyvevangélista vezető, Észak-Erdélyi Egyházterület

A mennyei és a földi háború

A 12–14 fejezetek képezik a Jelenések könyvének a szívet, nemcsak formai, irodalmi elhelyezés szempontjából, hanem tartalmuk miatt is. János jól meghatározott céllal helyezte ide ezeket a látomásokat. Az 1–11 fejezetekben a keresztény történelem hármas megerősítését találjuk a hét gyülekezet, a hét pecsét és a hét trombitászó által. A 15–22 fejezetekben a történelem befejező szakaszára, a világ végére tevődik a hangsúly. E két nagy témakör között, érdekesen helyezkedik el a 12–14 fejezetek mondanivalója. Ez a két fejezet röviden bemutatja a gonosz eredetétől a végidőig, a jó és rossz között zajló harc minden egyes szakaszát.

Háború a mennyben: I. rész

„Láttaték más jel is az égben, és ímé vala egy nagy veres sárkány, akinek hét feje vala és tiz szarva, és az ő fejeiben hét korona. És a farka után vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat” (Jel 12:3-4). A sárkány Sátánt jelképezi (Jel 12:9; 20:2), az ég csillagai pedig a Jelenések könyvének irodalmi összefüggésében a gonosz angyalokat jelenthetik (Jel 9:1).¹ Itt tehát Sátánnak és a lázadásban vele szövetkező angyaloknak a kezdeti képét találjuk (Jel 12:8-9).²

Háború a mennyben: II. rész

A sárkány ilyen bemutatása előtt és után, János egy szülő asszonyt lát (Jel 12:2,4). A szülés tényleges fájdalma nem annyira érzékelhető, mint inkább az a rémület, hogy a sárkány elragadhatja tőle gyermekét. A magyarázatok nagy része ezt a képet Jézus születésével azonosítja. János nem beszél a Megváltó életéről, hanem egyszerűen kijelenti: „és ragadtaték annak fia Istenhez és az ő királyiszékhöz” (Jel 12:5). Nem tudjuk meg azonnal, hogy mi történt az asszonnyal, csak a 6. versben mondja, hogy „elfuta a

pusztába”. Nem ír le minden részletet, mivel a középpontban a felemeltetett gyermek áll. Jel 12:7-8 versei is egy háborúról szólnak: „És lőn az égben viaskodás: Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánnyal. És a sárkány is viaskodik vala, és az ő angyalai. De nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem taláttaték többé a mennyben.”

A hagyományos adventista magyarázat szerint ez Lucifer és Krisztus között lezajlott első háborúnak a képe. Az utóbbi években azonban egy ezzel párhuzamos magyarázat is megjelent sorainkban, mely szerint a 7. versben leírt küzdelem Jézus mennybemenetele után történhetett. Ímé, a legfontosabb érvek: a 7. versben megjelenő harc az 5. versben található felemeltetés után következik. A második érvet a 10. versben olvashatjuk: „a mi atyánkfiaiának vádolója levettetett, aki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt.” Ha Sátán, az ő levettetése előtt

1. Például 1Énok 6–11-ig terjedő fejezetei Sátánnak és az ő angyalainak a földre szállását mutatják be. 1Énok szerint a csillagok a gonosz angyalokat jelképezik (18:14, 21:3-6, 86:1-3, 88:3).

2. R. C. H. Lenski: *The Interpretation of St. John's Revelation* (Columbus, Ohio: Lutheran Book Concern, 1935), 356. old. Robert L. Thomas: *Revelation 8-22: An Exegetical Commentary* (Chicago: Moody Publishers, 1995), 124. old.

vádolta Isten gyermekeit, akkor a kiűzetés az ember teremtése után kellett, hogy bekövetkezzen, mert előtte nem volt kit vádolnia. A harmadik érv, a „most lett meg az idvesség (...) a mi atyánkfiaiak vádolója levettetett” kijelentés, és a Jn 12:31-ben leírt, az Úr halálának és feltámadásának közeledtével elhangzott – „most van e világ kárhozzátása, most vettetik ki e világ fejdelme” – kijelentés közötti hasonlóság. Az utolsó érv pedig: „mert leszállott az ördög ti hozzátok, **nagy haraggal** teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van”.

Sátán napjai (aki tudja, hogy kevés ideje van hátra) nem számolhatóak a mennyből való első kiűzetésétől kezdve, hanem csak Jézus halála utántól, amikor sorsa megpecsételődött. Csak a kereszten való legyőzése és Jézus mennybemenetele után láthatta előre az ördög a történelem homokórájának fordulását. Ha ilyen formában értelmezzük a kijelentéseket, akkor a Jézus mennybemenetele után a közte és Sátán között zajlott háború tulajdonképpen a gonosz lelkek utolsó támadása a visszafordíthatatlan pusztulással szemben, amelyet Krisztus győzelme megerősített.

Háború a földön: I. rész

Amint már a fentiekben említettem, a Jel 12:6 verséből megtudjuk, hogy az asszony a pusztába futott, de nem tudjuk, miért. Majd csak a 13. versből derül ki ennek oka: „Mikor azért látta a sárkány, hogy ő levettetett a földre, kergetni kezdé az asszonyt, aki a fiút szülte.” Annak ellenére, hogy az asszony Krisztus anyjaként jelenik meg, mégsem Máriáról lehet szó, mert az evangéliumok és az egyházi hagyomány nem említ semmiféle megszorítást, üldözést amelyet az Úr édesanyja elszenvedett volna³. Az asszony Isten népének a jelképe kellene, hogy legyen (Ésa 54:1 v.ö. Gal 4:26). Közülük jött ki Jézus, és az Ő mennybemenetele után ők a földön maradtak. Az a tény, hogy a sárkány üldözi az asszonyt, nem föltétlenül azt jelenti, hogy ez az elsődleges célja. Krisztus marad az üldözött, de mivel Ő visszavonhatatlanul győzött, kiesett Sátán tevékenységének köréből, így az ördög egyetlen módon „érinthati”, ha lecsap Jézus követőire és megpróbálja rávenni őket, hogy eltérjenek hitüktől.

3. Robert H. Mounce: *The Book of Revelation*. The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co. 1997), 231. old. Mounce megemlíti, hogy a korai egyház vezetői sem azonosították Máriával a Jel 12-ben megjelenő asszonyt. Ez a nézet csak a kései középkorban terjedt el.

A Jel 12:14-16-ig terjedő verseiben leírja, hogy az 1260 nap/év alatt a gondviselés őrizte és táplálta az asszonyt. A sárkány folyót lövellt ki a szájából, hogy elnyelje az asszonyt, de Isten népe segítséget kapott a földtől, amely megnyílt és befogadta a vizet. Röviden, ezek a jelképek azt az üldözést mutatják be, amelyet az ördög az emberek által hajtott végre, és amelyet a lakatlan vidékekre (pl. Amerika) való menekülés vagy a vallásszabadság bevezetése „oltott” ki.

Háború a földön: II. rész

Eddig a pontig Sátánnak sikerült elpusztítania egyeseket, másokat pedig elfordított Krisztustól, lényegében azonban veszített. A Jel 12:17 verse Krisztus maradékaról beszél, akik Hozzá hűségesek maradtak, és akik ellen Sátán egy utolsó támadást indít majd. Érdekes az „el-méne, hogy hadakozzék” kijelentés, melyet a görög eredeti szöveg „eltávolodott hadakozni” értelmezésben ad vissza. A részlet lényeges, mivel a harci módszer megváltoztatásáról szól. Az ördög nem siet a háborúba, hanem visszavonul tervet készíteni. Későbbi kéziratok nyomán egyes fordítások a 12. fejezet utolsó versét „álltam a tenger fővényén” értelmezésben adják vissza, a korábbi kéziratok azonban „és állta a tengernek fővényére” kijelentést használják. Ez azt jelenti, hogy nem János, hanem a sárkány állt a tengerparton. Miért? Azért, mert a Jelenések könyvének 13. fejezete két főszereplőt mutat be, akik által ő az idők végén munkálkodik majd. Elsőként megjelenik egy fenevad/királyság, aki a vízből lép elő, és akit a sárkány az ő erejével és hatalmával ruház fel a munkára. Majd megjelenik egy másik fenevad/királyság, aki a földből jön elő, és aki az elsőnek az erejével dolgozik. Ez az átruházás arra szolgál, hogy zavarodást és hamis látszatot keltsen.

A végeredmény: akiknek a neve nincs benne az élet könyvében, azok a fenevadat imádják és az ő jelét viselik. Egyesek meggyőződésből hódolnak neki, mások azonban őszintén tisztelnek egy hazugságot. A Jel 14:6-12 bemutatja, hogy a Maradék hangosan kiált, hogy felébreszse az embereket. De ne feledjük el: vigyázzunk és örködjünk, nehogy miután másoknak bizonyoságot teszünk, mi magunk elvettessünk! ■

Laurentiu Moț, tanár,
Adventista Teológiai
Intézet

Braille-ábécé

A látássérültek Braille-ábécé segítségével tudnak írni-olvasni. A betűk az ujj tapintásával érzékelhető pontokból állnak; A-tól Z-ig mindegyik betűnek megvan a megfelelő jele. Ezt az írásrendszert Louis Braille fejlesztette ki 1825-ben. Fejtsétek meg az alábbi bibliaiszöveget a Braille-ábécé segítségével, majd írjátok le a kihagyott helyre.

●○	○●	●○	●●	●●	●●	●○	●○	●○	●○
○○	○○	●○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
A	Á	B	C	CS	D	E	É	F	G
●●	●○	○●	○●	○●	○●	○●	○●	●○	●○
○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
GY	H	I	Í	J	K	L	LY	M	N
●●	●○	○●	○●	○●	○●	○●	○●	○●	○●
○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
NY	O	Ó	Ö	Ő	P	Q	R	S	SZ
○●	○●	○●	○●	○●	○●	○●	○●	○●	○●
○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○	○○
T	TY	U	Ú	Ü	Ű	V	W	X	Y
●○	○●								
○○	○○								
○○	○○								
Z	ZS								

A MAGYAR BRAILLE ABC

Alina Chirileanu a Román Unió Gyermekosztályának helyettes igazgatója.

□ □   □ □   □ □   □ □   □ □ □ □ □ □ □ □

(Zsolt 23:1 e. r.)

Páratlan kitüntetés

*Most tudtam meg, hogy te Isten embere vagy,
és hogy az Úrnak beszéde a te ajkadon igazság.*
(1Kir 17:24)

A legszebb kitüntetés, amelyet egy földi ember valaha is kapott, nem egy arannyal bevont emlékérem, hanem egy aranyhítű özvegyasszony kijelentése volt: *Isten embere*. Álljunk meg néhány gondolat erejéig Illés személynél. Ő elnyerte ezt a kitüntetést, anélkül, hogy valaki megtapsolta volna. Miért éppen Illés? Nem azért, mert ő a hit legnagyobb hőseinek egyike, aki hatalmas reformokat vezetett be Izráelben, sem azért, mert az ébredésre és megújulásra szóló felhívás összefüggésében példaértékű magatartást tanúsított. Nem azért, mert olyan hatalmas volt, hogy amikor Jézusnak bátorításra volt szüksége, az Atya Mózeszt és Illést küldte, hanem azért, mert nemzete legnehezebb, legválságosabb helyzetekben ő Isten embere maradt.

Hogyan viselkedik Isten embere?

Kenyeret eszik (1Kir 17:13)

Az országban szárazság volt! Minden kiszáradt! Ennek ellenére az emberek nem voltak éhesek! Felteszem a kérdést, hogy én – akit arra hívtak el, akit egyesek Isten emberének neveznek – vagy te, éhes vagy-e még? Éhes az Igére! A szárazság idején Illés csak Ige-Kenyeret és Olajat kért.

Szidon várának kapujához érkezve egy galyakat gyűjtögető özvegyasszonyra lett figyelmes. Egyszerű, szerény kinézetű, szenvedésektől megterhelt arckifejezésű nő volt. Fát gyűjtött, hogy magának és fiának vacsorát készítsen. Gondolkodjunk el ezen: nincs tartalék hitelkártya, üres a zseb, üres a kamra, üres a pince. Minden vagyona egy marék liszt és egy kevés olaj az agyagkorsó alján, majd miután az elfogy, várja az éhhalált.

Beszéljünk most a kenyérről, az Igéről és a Szentlélekről. Amikor barátaiddal találkozol, mondd el nekik, hogyan gondoskodott rólad Isten. Meghívlak, egyél kenyeret, hogy Isten embere lehess. Ne elégedj meg az édes, de élettelen tésztákkal. Kóstold meg Isten Igéjét, ízleld meg, mennyire édes!

A felházban lakik (1Kir 17:19)

Illés sok ideig tartózkodott a sareptai özvegy házában. A liszt és olaj csodája annyira látványos volt, hogy a szidoni szegény családban nem érezték a szárazságot. És Isten embere beköltözött az emeleti szobába. Egy nap, amikor az özvegyasszony élettelenül találta azt, akit a legjobban szeretett, anyatigrishez méltó kiáltást hallatva fordult Illéshez: „Azért jöttél hozzám, hogy emlékeztess Istenet bűnösségemre és ezzel megöld a fiamat?” Megrázó a két élő és egy halottat ábrázoló kép. Az anya keblére szorított ártatlan halott gyermek látványa hatalmas feszültséget kelt. Az anyagi helyzettől függetlenül, most újra bebizonyosodott, hogy az életnek mindig van értelme, és az Istentől kapott élő lehelet rendkívüli értékkel bír. A halandó és bűnös ember legnagyobb öröme ezen a földön maga az élet.

A felházban élet és halál van. Ott van a bűn fizetése és ott van az Isten emberévé válás vagy az abban való megmaradás új életre szóló feltámadása. Illés nem csak ellátogatott néhányszor a felső szobába, hanem állandóan ott lakott. Ha beköltözel a felházba, életre hívhatod gyermekeidet, a gyülekezet ifjait, azokat a felnőtteket, akiknek az újjászületés tapasztalatára van szükségük ahhoz, hogy újra gyerekek lehessenek.

Igazat szól (1Kir 17:24)

Olyan világban élünk, ahonnan kiűzték az igazságot. Először megpróbálták szépen csomagolt, egy félig megbékélt lelkiismeret biztonságával felajánlott féligazságokat mondani és élni. De téged, Isten emberét, megkérlek, hogy szakítsd félbe a hazugságot és éld az igazságot! A legszebb regények hazugságokból állnak, és az Igazságot már senki nem szereti! És mégis, Isten embere igazságot beszél.

Meghívlak, egyél kenyeret, költözz be a felső szobába és beszélj igazságot. A legszebb kitüntetést nyered el ez által: ISTEN EMBERE! ■

Ştefan Tomoiagă,
elnök, Észak-Erdélyi
Egyházterület

Olvasd az **Adventszeplét**, hogy megismerd a lényegét!

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Előfizethetsz az *Adventszeplé*re év közben bármikor.

Megrendelésért fordulj a gyülekezet irodalomfelelőséhez.

Egy évre szóló előfizetés: 48 lej.

AKCIÓ: 2013. október 1 – november 23 között mindössze 42 lej.